

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Onze Vogels

NUMMER 12 | DECEMBER | 2025

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

DIERENPARADE NOORDSHOW

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

22 23 24 JANUARI

HARDENBERG

NK SIERDUIVEN NBS

NK KLEINDIEREN KLN

NK SIERVOGELS NBV

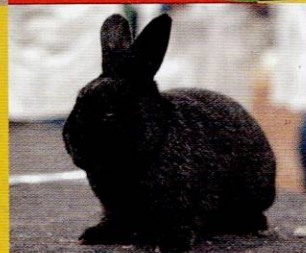

**GROOTSTE INDOOR
KINDERBOERDERIJ**

Foto: Marlon Gruijters

**12.000
DIEREN**

**donderdag
vrijdag
zaterdag**

**22 jan 9u-20u
23 jan 9u-20u
24 jan 8u-16u**

www.noordshow.nl www.nbv.nl

**DE GROTE PRIJZEN VAN NEDERLAND
K.N.V. ORNITHOPHILIA**

INHOUD

In deze uitgave

Mijn kweekervaringen
met de klapekster 5

Onz eerste kweek in 2024 met
vorkstaartscharrelaars 8

Witzaad (kanariezaad) 11

De geelbuksijs 12

17 Bezoek aan vogelpark "Avifauna" in Alphen aan den Rijn

20 Onlogische vaststellingen bij de
kleurkanarie standaard eisen

24 Aratinga's

28 Verenpikken

En verder

- 4 Column voorzitter
- 30 Column keurmeester
- 31 Bondsmededelingen
- 34 Colofon
- 35 Kalendervogel

Coverfoto:
Zonparkiet
© H. Branje

“De tijd vliegt voorbij”

Albert Zomer, voorzitter

Het was op een vrijdag 1ste week november 1975 dat ik, als jong ventje van 17 jaar, binnenliep bij de tentoonstelling van VV “De Goudvink” in Almelo, toevallig een afdeling van de NBvV. Een week later zou er een show van VV Edeltang (ANBvV) zijn en weer wat later een andere show van VV “De Tukker” (NBvV). Ik werd aangesproken door een meneer in pak, met een dikke bolsigaar. Hij rookte er flink op los en dat in de tentoonstellingszaal. Er waren trouwens meer bestuurders die met een sigaar rondwandelden. Degene die mij aansprak bleek de ringencommissaris te zijn. Een vriendelijke aimabele man. Hij was in mij geïnteresseerd en vroeg welke vogels ik had. Ik had een bescheiden, zelfgemaakte, volière in de schuur van de flat bij mijn ouders. Het frame was gemaakt van een paar omgezaagde rechte bomen uit het Nijreesbos in Almelo en van schors ontdaan. Daartussen wat op de kop getikte panlatten met wat kippengaas. De volière was verdeeld in twee gedeelten en er vlogen wat kanaries in rond. Uiteraard wat kwartels op de grond en wat spinthout waar ze zich onder konden verschuilen. Op de werkbank van mijn vader stond een kooi van een meter bij een meter. Daar zaten wat tropen in, gekocht bij een van de dierenwinkels. Dat heette toen zo, nu zijn het dieren-speciaalzaken en veel minder in aantal, dieren worden er bijna niet meer verkocht.

Ik kan me herinneren muskaatvinken en staalvinken gehad te hebben. De Rode Kroonvink en Japanse Nachtegalen, u weet wel die uit China, die waarschijnlijk nu geëmigreerd zijn naar

Italië. Nu noemt men dat invasief, toen kosten ze 17,50 gulden en nu meer dan 200 euro. Toen ging je naar de winkel om iets te kopen. Nu doe je dat vanuit je stoel en per telefoon. Lekker handig toch? Maar zo zijn wel heel veel winkels verdwenen, dus is het wel zo handig? Terug naar het bezoek aan de TT, de vraag was al snel gesteld “ben je al lid van een vereniging?”. Nee, dat was ik niet, maar al snel was ik aspirant lid, eerst nog even de ballotagecommissie op bezoek. Ja, er werd toen al gekeken wat voor’n volk er in huis gehaald werd. Ik kan me herinneren dat ik op uitnodiging op bezoek ging bij de ringencommissaris. Hij had in zijn volière een putter vliegen en waarschijnlijk geen luis in het hok, want ook daar werd er flink gerookt. Ik wist wel dat putters verboden waren, althans je mocht ze niet vangen, vervoeren, kopen of verkopen. Deze putter was gewoon het hok ingevlogen, in die drukke wijk, toen de volière open stond. In de flat waar ik woonde, bij mijn ouders, heb ik de deur regelmatig open gehad, maar er is nooit een verdwaalde putter binnengevlogen. Je mocht destijds 7 soorten in de volière houden volgens de vogelwet, die toen redelijk eenvoudig was. Tegenwoordig, mede door de vele toegevoegde regels en uitzonderingen, is de van toepassing zijnde wetgeving bijna niet meer te lezen.

De kooien van weleer waren olijfgroen van binnen met glazen waterbakjes aan de voorzijde, de kooien smal qua diepte. Wat een verschil met de kooi van nu. Het voer en water kon je vanaf de buitenkant vervangen, de huidige kooien moet je van de stelling halen wil je de voerbak leegmaken. Vogelkleuren zijn gewijzigd van oranje-rood en zalm

naar rood intensief en schimmel en bij de kromsnels van kobalt naar kleuren met aanduidingen D en DD (hetgeen me doet denken aan bepaalde maten). Toen als jongeman en nu als één van de langst lid zijnde liefhebber in mijn afdeling. De mannen (menigeen is een goede vriend geworden) van het eerste uur zijn er, op één nog lid zijnde oudgediende na, niet meer, maar wat heb ik goede herinneringen aan die tijd. Net zoals ik nog steeds plezier heb en maak met al degenen die nu lid zijn. Door de jaren heen is mijn rol wel groter geworden, niet alleen als NBvV lid, ook als bestuurder op afdeling, district, landelijk en internationaal niveau en daarnaast als keurder. Was het altijd makkelijk, ging alles altijd goed? Niet altijd, maar met de juiste enthousiaste instelling en mensen om je heen kom je ver!

Wat zijn die 50 jaar, want dat mag ik vieren, eigenlijk een feest geworden, ondanks al die veranderingen. Wat een cadeau heb ik mogen uitpakken, van prachtige contacten met allerlei mensen, bezoek aan allerlei landen en resultaten op allerlei niveaus. Dromen zijn uitgekomen. Zonder mijn hobby kan ik mij niets voorstellen. Dank aan eenieder die daar een bijdrage aan geleverd heeft.

Ik wens u allen Gezegende Kerstdagen en een Voorspoedig Nieuwjaar!

Mijn kweekervaringen met de klappekster

© Patrick Grunder

Alvorens ik dit artikel begin te schrijven wil ik de heer G. Thone en de heer J. Walma bedanken voor het met raad en daad bijstaan met adviezen en de nodige tips. In het bijzonder J. Walma, zonder hem was ik nooit zo ver gekomen.

De Klappekster, alias "The Butcher Bird" oftewel de slagers vogel! Mijn interesse in deze vogel is in het jaar 2020 ontstaan na het lezen van een kweekverslag in het BEC tijdschrift. Hierin stond een prachtig verslag, geschreven door Jan.

Mijn interesse bleef groeien en na het lezen van zo'n beetje alle artikelen die er op internet te vinden zijn, stond mijn besluit vast. Een koppel klappeksters moest er komen.

Maar waar vind je kwekers van deze vogels? Na veel rond bellen kwam ik uiteindelijk terecht bij Gerard Thone, een Belgische kweker. Gerard blijkt een ware liefhebber te zijn, met het hart op de goede plaats. Wat was ik blij met mijn eerste koppel klappeksters!!!

Voor ik verder ga met mijn verhaal, eerst wat algemene uitleg over de *Lanius Excubitor*.

Helaas is deze zwart witte rover in Nederland al vele jaren uit-

gestorven; het laatste broedgeval stamt uit 1999, op de Veluwe. Alleen in de wintermaanden kun je op grote heidevlakten en struweel percelen nog een klappekster tegen komen. Altijd zittend op een paal of hoog in de boom, van waar uit ze goed overzicht hebben op de omgeving.

De laatste tientallen jaren is deze soort sterk afgenomen in heel Europa. Tegenwoordig liggen de broedgebieden in Scandinavië, en de Oostbloklanden. Ook in Duitsland en België zijn er nog enkele zeer kleine kerngebieden waar ze nog broeden, helaas is hier het aantal ook teruglopend.

De klappekster behoort tot de zangvogels, maar van echt zingen kun je nauwelijks spreken. Zijn riedeltje bestaat uit diverse kras-sende fluittonen. Wat wel in het oog springt is zijn macabere jachtgedrag.

De vogel eet vooral grote insecten, muizen en kleine vogeltjes. Hij heeft de gewoonte om zijn prooi te spietsen aan doornen, scherpe takken, of hij klemt z'n prooi tussen de vork van een tak. Daarna trekt hij de prooi uit elkaar en begint te eten. Tijdens het

voorjaar is dit vooral goed waar te nemen en het schijnt dat het mannetje met de grootste provisiekast het eerste kans maakt op een vrouwtje. Man en vrouw leven strikt gescheiden buiten het broedseizoen. Alleen tijdens het voorjaar zoeken ze toenadering en volgt bij een juiste klik een paring.

De kweek

In December 2020 heb ik een koppel kunnen aanschaffen. Voedsel wat ze bij mij krijgen zijn eendagskuikens, meelwormen, grote diepvries sprinkhanen, wasmotten en diepvries muizen.

De vogels werden gehuisvest in twee afzonderlijke vluchten van 2x2 meter. Deze zijn gescheiden door een raster van gaas. Doe je dit niet dan zullen ze net zo lang vechten tot de dood erop volgt.

Door dit raster heb ik een zitstok bevestigd zodat ze wel de mogelijkheid hebben om toenadering tot elkaar te zoeken.

De vluchten zijn met enkele grove dennentakken, braam en berk beplant. Vooral in het voorjaar als de braamstruik gaat uitlopen maakt de klapekster hier dankbaar gebruik van. Hij spietst dan zijn prooi aan de uitlopers; mooi om te zien. In het vroege voorjaar begint vaak de man als eerste met zingen; dit is een goed teken en duidt erop dat er langzaam iets in het klapekster brein aan het veranderen is....

Voorjaar in aantocht!

Wist u dat een pop ook zingt? In mijn vluchten heb ik camera's hangen zodat ik 24uur per dag zicht heb op de vogels. Vaak zie je in de maanden maart en april het gedrag van de vogels veranderen. Man en pop zoeken elkaar steeds vaker op. Vliegt de pop naar het raster, dan komt de man er direct naast zitten.

Dit is een teken dat de vogels broedrijp worden.

Dit gedrag wordt nog uitgebreid door het aanbieden van voedsel; dit wordt door de man aangedragen en wordt aan het raster gespiegeld. De pop accepteert dit en laat zich zo lekker verwennen. Als de klik doorzet dan biedt de man uiteindelijk rechtstreeks het voedsel aan bij de pop.

Zodra je dit gedrag ziet wordt het tijd om het raster te verwijderen. Meestal doe ik dit in het weekend op een zaterdag. Je moet namelijk de vogels goed in de gaten houden; het komt wel eens voor dat alsnog de vlam in de pan schiet. Dan moet je er op tijd bij zijn en de vogels weer scheiden. Maar meestal gaat dit prima en hebben man en pop de beschikking over de totale vlucht van 4 x 2 meter. Hierin heb ik op 2 verschillende plekken grote nestkappen opgehangen. Man en pop maken samen het nest. Het nest wordt gebouwd met takjes en wordt van binnen afgewerkt met lichte zachte nestmaterialen zoals veertjes en sisalfibre. Nestbouw wordt vaak eind april, begin mei gestart en neemt ongeveer een week in beslag.

Klakeksters hebben grote nesten; tussen de 4 en 8 eieren is heel normaal. De broedduur bedraagt ongeveer 18 dagen. Klapeksters zijn voorbeeldige ouders en brengen meestal alle jongen groot. Het kweken met deze vogels vergt veel geduld en doorzettingsvermogen, maar heb je eenmaal een koppel dat klikt dan is het

zeker mogelijk om jongen op stok te krijgen.

De jongen heb ik na het uitvliegen allemaal uitgevangen en in een aparte vlucht gezet, dit uit voorzorg zodat er geen ongelukken konden gebeuren.

De jongen zijn heel speels en zeer leergierig. Alles wat ze kunnen vinden gebruiken ze om mee te spelen; ook proberen ze het spietsen. Dit doen ze met kleine takjes, en uiteraard met hun eigen voedsel.

Dit spietsen zit dus in hun DNA en hoort bij het gedrag van deze vogels.

Om met deze vogels naar een wedstrijd te gaan vergt zeer veel geduld, tijd en liefde voor de vogels. Het rustig maken van dit soort vogels krijg je alleen maar voor elkaar als je elke dag aandacht aan de vogels schenkt en ze laat wennen aan zo veel mogelijk voorkomende verschillende situaties.

M'n kinderen en eega hoor ik nog zo zeggen "kom je nu alweer met je vogels aanzetten". Ik verplaatste de vogels namelijk regelmatig. Ook baden doen ze zeer graag; het gebruikelijke overspringen is iets dat bij iedereen wel bekend is. Dit deed ik dan ook drie keer per de week. De vogels vonden dit geweldig. Alleen op deze manier kun je de vogels laten wennen zodat ze zich in een grote universeelkooi zo natuurlijk mogelijk tonen.

En dan nog is en blijft het een hele uitdaging.

Feit is dat de klapekster een ontzettend mooie vogel is met zeer kenmerkend gedrag. Het kweken van deze soort is zeker mogelijk maar vergt wel specifieke kennis van de soort. Ook hun voedsel is zeker niet alledaags en is iets om goed over na te denken.

Als al deze lichten op groen staan is er geen enkele belemmering om met de klapekster te kweken, al realiseer ik me ook dat dit zeker niet voor iedereen mogelijk is.

ANiVENT

Kalender
Mega-Catalogus
Inschrijven

De catalogus -inclusief alle keurlijsten- van het afgelopen NK nog een keer nakijken?

De vogels van uw soort vergelijken met de resultaten van vorige NK's?

Kijk op Anivent.eu in de Mega-Catalogus en vind!

Kooi	Diergroep	Punten	Klassering	Ras	Kleur	Geslacht	Merk	Geslacht	Keurmeester	Inzender (klik voor detail)
3358	australische prachtvinken	90.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	4HDN +
3359	australische prachtvinken	88.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3360	australische prachtvinken	87.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3361	australische prachtvinken	92.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	H568 +

Anivent.eu is gratis, óók voor uw afdeling of speciaalclub!

Onze eerste kweek in 2024 met vorkstaartscharrelaars

Peter en Evelyne

Uiterlijk en kenmerken

De Vorkstaartscharrelaar is 28cm tot 30cm lang, met volgroeide staartuiteinden is de vogel 8cm langer. De vogel weegt 87g tot 137g. Het is een slank soort scharrelaar met een lange, gevorkte staart met 2 verlengde staartpennen. De vogel is wit op het voorhoofd en heeft een witte wenkbrauwstreep. De kruin en de nek zijn olijfgroen, de rug is warm bruin, de stuit en de vleugels zijn donkerblauw. De borst is lila. De rest van het verenkleed is ook blauw, maar in andere tinten. Deze vogel komt vooral voor in de Afrikaanse Sahara (bijvoorbeeld Ethiopië) en in Oost Afrika. Een vliegend exemplaar is prachtig om te zien. De vorkstaartscharrelaar is een vogelsoort uit de familie Coraciidae.

Huisvesting

Gedurende de winterperiode moeten de vorkstaartscharrelaars vorstvrij gehuisvest worden. Bij ons is dat een apart verblijf, dat een deel is van een gemetselde kas die tochtvrij en droog is. De afmeting is 3,5m x 4m en 2,5m hoog. Op 1,5m hoogte is een verwarmde zitstok aangebracht en hier zitten ze 's nachts samen op.

Net voor de winter worden ze vanuit de volière hiernaar verplaatst, omdat anders de kans erg groot is dat de tenen door

nachtvorst bevroren. Met als gevolg dat de tenen beschadigd raken of zelfs helemaal afvallen, omdat ze zogeheten vleespotten hebben. Niet fijn voor de vogel en ook helemaal niet nodig als je tijdig maatregelen treft.

Vanaf eind maart gaan de vogels weer terug naar de buitenvolière. Deze heeft als afmeting 6m x 5m en is 3m hoog. De volière is volledig met zwart gecoat gaas afgewerkt. Het gaas heeft mazen van 19mm x 19mm en 1,6mm dikte en is ook 60cm ingegraven in de grond. De volière is aangeplant met insecten minnende planten. Verder voorzien van wilgentakken die in het voorjaar, ontdaan van de bast, in de grond gestoken zijn en dan gemakkelijk aangroeien.

De volière is mooi aangeplant, maar ook voorzien van diverse dode boomstammen waar de scharrelaars graag op zitten als uitkijkpost. In deze volière staan twee berken broedblokken (uitgeholde boomstam) van 50 cm hoog en 30 cm doorsnede met een vlieggat van 8 cm. Op de bodem van het broedblok ligt alleen wit volièrezand waarin de eieren worden gelegd.

De volière is voor meer dan driekwart overdekt met licht doorlatende beplating, waardoor de vogels ook tijdens de regen droog kunnen zitten. Ze hebben ook de

keuze om in het niet overdekte deel van de regen te genieten om bijvoorbeeld hun verenkleed te poetsen.

Onze ervaring met Vorkstaartscharrelaars

Negen jaar geleden kochten wij, naar ons verteld werd, een koppel vorkstaartscharrelaars. Het zijn prachtige vogels om te zien en fantastisch om in de volière te hebben. Qua gedrag leek er inderdaad een man bij te zitten. Het eerste jaar gebeurde er niets. Het tweede jaar hebben we één ei op de grond gevonden.

Toen de vogels in een grotere volière geplaatst waren, werden er jaar op jaar keurig vier eieren gelegd en bebroed. Ze bleken echter telkens onbevrukt. Aan het gedrag van de vogels te zien, leek het toch echt een koppel. Opnieuw veertjes getrokken en opgestuurd naar Gendika en het bleken uiteindelijk twee vrouwtjes te zijn.

Dat is balen, zeker omdat er maar weinig van deze vogels in Nederland gehouden worden. Twee jaar later hebben we een jonge man gekocht en deze bij de twee vrouwen in de vorstvrije ruimte geplaatst. Dat leek goed te gaan, maar één van de vrouwen wilde toch duidelijk de baas spelen over deze jonge man.

In het voorjaar hebben we deze drie vo-

Jongen 20 september

Jongen 26 september

Jongen 28 september

gels verplaatst naar de buiten- volière en maar kijken of er een koppel gevormd zou worden. Niet dus. De twee vrouwen leken wel samen te spannen. Uiteindelijk is de jonge man klem komen te zitten en is toen doodgepikt door de twee vrouwen. Dus weer terug bij af.

In december 2023 hebben wij met een vogelvriend een pop kunnen ruilen tegen een overjarige man en het klikte vanaf het begin. Er werd niet achter elkaar aan gejaagd en ook bij de voerbak waren er geen schermutselingen. De vogels zijn goed de winter doorgekomen in onze vorstvrije ruimte, zoals hierboven beschreven. In het voorjaar 2024 zijn deze vogels verplaatst naar de buitenvolière.

Kweek

Door het natte en koude voorjaar 2024

gebeurde er niets. De vorkstaartscharrelaars hadden het wel naar hun zin, maar van baltsgedrag was totaal geen sprake. In juni hebben we nog een extra broedblok geplaatst dat meer beschut zat tussen de takken van een knotwilg.

Opnieuw kijken of er sprake was van een reactie van de vogels nu het zomerweer echt was gekomen. Zo verstreken er weer verschillende maanden en werd het begin augustus 2024. De broedblokken hebben we laten staan/hangen in de volière en dat bleek maar goed ook.....

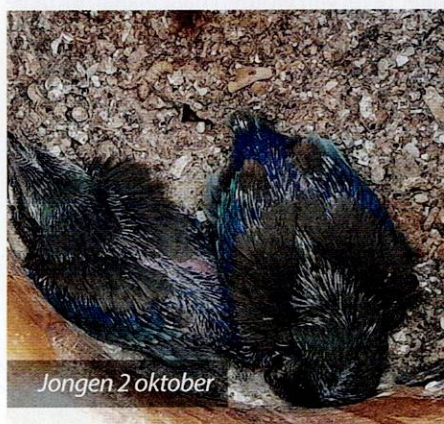
Half augustus was er duidelijk meer actie in de volière en sprake van baltsgedrag. Twee weken later bleken er twee eieren te zijn gelegd. De broedduur bedraagt 17 tot 19 dagen. Er werd gebroed vanaf 1 september 2024 en wij konden ons geluk niet op toen wij op 18 september twee jonge

vogels in het broedblok zagen zitten.

De jongen groeiden voorspoedig en dat viel ons erg mee, omdat het al laat in het seizoen was. De daglengte is in vergelijking met het voorjaar zeker zes uur minder en dan kan er dus ook over een kortere daglengte gevoerd worden.

Het ringen van de vogels gebeurt na 15 of 16 dagen. Op 2 oktober is de oudste gerings met 7,0 mm en enkele dagen later de jongste. Het ringen ging nog gemakkelijk en daarom is er iedere dag gecontroleerd of de ring er nog goed omheen zat. Toch nog één vogel opnieuw moeten ringen, omdat de ring ervan af was gegaan en in het broedblok lag.

Op 14 oktober 2014 is de oudste vogel uitgevlogen. Deze zat op de grond onder de voerbak tegen het vallen van de avond.

Jong 18 oktober

November 2024

Toen wij hoorden dat het 's nachts slechts twee graden boven nul zou worden, wilden wij de jonge vogel weer terug in het broedblok zetten. Na lang zoeken in en onder de struiken konden wij het jong niet gevonden krijgen en vreesden wij voor de nacht. De volgende morgen bij het voeren bleek dat het jong de nacht goed overleefd had. De dagen erna liep de temperatuur overdag weer op naar 18 of 19 graden en was het prima weer voor jonge vogels. Het vliegen ging moeizaam, maar werd elke dag beter. Om ongelukken te voorkomen, hadden wij een week eerder de keizerfazanten uit de volière verwijderd. We wilden geen risico nemen dat de jonge vogels alsnog dood gepikt zouden worden door deze fazanten.

Dat bleek een goede zet, omdat in de eer-

ste week de jonge scharrelaars nog veel op de grond zitten en nog niet goed kunnen vliegen. Nadat ze zijn uitgevlogen, gaan de jongen niet meer terug in het broedblok, maar slapen ze op een hoge tak in de volière.

Gedrag en voeding

Scharrelaars zitten het liefst op een uitkijkpunt, vaak bovenin een dode boom. Ze eten in de natuur alles wat loopt en kruipt en wat ze kunnen vangen. Dat zijn insecten, reptielen, muizen en jonge vogeltjes uit nesten. In de volière krijgen ze insectenpaté van Versele Laga met twee eendagskuikens in kleine stukken geknipt, vier babymuisjes, twee geknipte babyratjes, wat pinkies en buffalo's, veel moriowormen, heel veel wasmotten en fijn gesneden tofu. Hierover wordt insectenpoeder van Wisbroek gestrooid. Iedere avond wordt het voer uit de diepvries voor de volgende dag klaargezet. Gesneden fruit wordt aangeboden, maar door de scharrelaars nauwelijks genuttigd.

Iedere dag hebben wij goed gekeken wat er als favoriet voer opgenomen werd. Dat bleken vooral diepvries wasmotten en levende moriowormen te zijn. Deze lekkernijen hebben we om die reden extra gevoerd tijdens het opgroeien van de jongen. In het begin tweemaal daags gevoerd en vanaf de twaalfde dag zelfs opgevoerd naar vijf keer per dag. Na het uitvliegen is het aantal wasmotten en moriowormen in twee weken tijd afgebouwd. Daarvoor in de plaats zijn er twee geknipte eendagskuikens extra gegeven.

Conclusie

Om het geslacht van de twee jonge vorkstaartscharrelaars zeker te weten, hebben we veertjes getrokken en opgestuurd naar Gendika. Het bleken een man en een pop te zijn. Geweldig toch? Wij zijn erg blij met dit mooie resultaat temeer omdat het hele proces erg laat in het jaar toch goed is verlopen.

Wij prijzen ons gelukkig dat er maar twee bevruchte eieren gelegd zijn en dat die goed uitgebroed zijn. De twee jonge vogels pasten prima onder moeders vleugels om warm gehouden te kunnen worden. Normaliter worden er vier eieren gelegd, maar de jongen waren in deze omstandigheden nooit allemaal groot geworden.

De vorkstaartscharrelaar is kleurrijk en in onze ogen de mooiste van de scharrelaars. Wij kunnen deze vogel van harte aanbevelen om te houden in een ruime volière. Als er eenmaal een koppel is gevormd, dan zijn deze vogels trouw aan elkaar voor het leven.

Wij geven geen meelwormen, omdat ze daar te fel van worden naar elkaar. Bij deze soort komt het wel eens voor dat dit leidt tot onderlinge gevechten of het weghouden bij de voerbak. Observeren en goed in de gaten houden is dus noodzakelijk. Zijn er schermutselingen dan de vogels tijdelijk uit elkaar halen en apart huisvesten.

Witzaad (kanariezaad)

© Henk Branje

Witzaad (*Phalaris canariensis*), ook wel kanariezaad genoemd, wordt in verscheidene landen verbouwd. Witzaad maakt deel uit van de meeste zadenmengelingen. Het behoort tot de familie van de grassen. Grootte en uitzicht zijn sterk afhankelijk van het land van herkomst. Is in zuidelijke landen een onkruid. Je kunt het ook in Nederland verbouwen, maar dan krijg je doorgaans niet zo'n hoge opbrengst. Horst Mayer probeerde zelf kanariezaad te telen. Ofschoon het kanariezaad in ongeveer drie maanden al uitgerijpt was, waren de aren slechts twee tot drie centimeter lang en werden door de vogels nauwelijks aangekeken. De planten werden ongeveer 50-60 cm hoog.

Afhankelijk van het land van herkomst is het witzaad, grof of fijnkorrelig, dof of glanzend, fijn of grofvezelig van zaadhuid. Eigenlijk is witzaad een kleinzadige graansoort. De zaadkern is niet wit, zoals de naam doet vermoeden, maar bruin. Witzaad behoort tot de koolhydraatrijke gewassen en heeft dan ook een hoog zetmeelgehalte.

Het energiegehalte is duidelijk lager dan dat van olieachtige zaden als rapzaad, sesamzaad en nigerzaad. Vandaar dat in zadenmengels voor postuurkanaries het leeuwendeel uit witzaad bestaat opdat de vogels niet te vlug vervetten.

Witzaad wordt gebruikt in mengelingen voor kanaries, Europese vogels, exoten, grasparkieten, grote parkieten

Waar het wordt verbouwd: Canada, Argentinië, Australië, Hongarije, Marokko.

Gemiddelde waarden:

Vocht	12,8%
Ruw eiwit	15,1%
Ruw vet	6,1%
Koolhydraten	56,0%
Ruwe celstof	5,3%
Calcium	0,05%
Fosfor	0,55%

De eiwitkwaliteit van witzaad is matig.

"DE VOGELWERELD" A.O.B. Jaarabonnement 2025

Voor de Nederlandse liefhebber heeft de AOB een **speciale aanbieding!** <https://aobbel.be>

Voor slechts € 42 per jaar ontvangt u ons tijdschrift per post en digitaal. Voor slechts € 20 per jaar enkel digitaal.

Speciaal voor jullie heeft het bestuur van de A.O.B. een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse vogelliefhebbers kunnen voortaan, door slechts € 42 te storten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 (bic: KREDBEBB) een jaar lang ons tijdschrift ontvangen, per post en digitaal. (Slechts voor € 20 als u kiest voor enkel het digitale maandblad)

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling, alsook te mailen naar heidi.cosemans@gmail.com

"DE VOGELWERELD" verschijnt 11x per jaar, 10x op 48 blz. (+ 1 extra bijlage ringenreglement) en 1x op 64 blz.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels ! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.

IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer inzien !

De geelbuiksij

© Horst Mayer, vertaald door Aswin Lemmens

Foto's: Horst Mayer

Horst Mayer heeft zich uitvoerig beziggehouden met de in Midden – en Zuid-Amerika levende geelbuiksij (Carduelis (spinus) xanthogaster). In zijn artikel verweeft hij een uitvoerige literatuurstudie en eigen ervaringen.

Toen ik voor het eerst, 15 jaar geleden, geelbuiksijen zag bij een kennis was ik gelijk enthousiast over dit kleine gezette vogeltje. Naast het contrastrijke gekleurde verenkleed beviel mij in het bijzonder dat de vogel niet schuw is en het mannetje een vrolijk gezang laat horen. Voordat deze in Midden – en Zuid-Amerika levende sijensoort mijn vogelbestand zou aanvullen zouden er nog vele jaren overheen gaan. Voor het volgende artikel heb ik vele uren in de voor mij beschikbare literatuuronderzoek gedaan en in het begin alles genoteerd wat ik vinden kon. Hoogstwaarschijnlijk heb ik alle artikelen die ooit in Duitstalige vogeltijdschriften verschenen zijn gerubriceerd. De heren Uwe Muth en Lars Lepperhoff bedank ik voor het beschikbaar stellen van artikelen uit vaktijdschriften die ik niet kon bemachtigen.

Systematiek

Met betrekking tot de systematische indeling zijn er bij de geelbuiksij verschillen tussen de Duits- en Engelstalige literatuur. Terwijl in Duitsland (Wolter, 1975-1982) de geelbuiksij samen met 18 andere sijensoorten tot geslacht spinus gerekend wordt en de verschillende groenlingsoorten als mede de putter in ieder een eigen geslacht – chloris, respectievelijk carduelis – ingedeeld worden, plaatsen Howard en Moore (2003) al deze 32 soorten in het geslacht carduelis. In de nieuwere taxonomie is de geelbuiksij dan ook als volgt ingedeeld:

Wolters(1975-82) Howard & Moore (2003)

Klasse: Passeriformes – mussen Passeriformes

Onderklasse: Passeres – zangvogels Passeroidae

Familie: Carduelidae (goudvink, kneu) Fringillidae

Onderfamilie: Carduelinae

Geslacht: Spinus Koch, 1816 Carduelis

Soort: Spinus xanthogaster Du Bus, Carduelis xanthogastra 1855 (Synonym bryantii (Yellow-bellied Siskin)

Ondersoort: S.x.stejnegeri C.x. xanthogaster Costa Rica; S.x.xanthogaster tot Columbia en Venezuela; C.x.stejnegeri, centraal Bolivia en Zuid-Peru

Het verhaal van de import

Pas 51 jaar na de eerste beschrijving bereikte de eerste geelbuiksij in 1906 levend Europa (Zoo Londen). Dat beschrijft K. Neunzig in zijn boek "Die Fremdländische Stubenvögel.

Na de Tweede Wereldoorlog kwamen enige stellen uit Italië bij een Duitse handelaar. Hoogstwaarschijnlijk kwam al twee tot drie jaar eerder de geelbuiksij bij ons aan, maar daar is helaas niets

Koppel geelbuiksijen, man twee jaar, pop een jaar

over vastgelegd. Ook een kennis van mij hield al in die tijd deze wonderbaarlijke vogel en kon spoedig de eerste kweekresultaten op schrift zetten. In de AZ-kweekstatistiek van 1987 werd een jonge geelbuiksij gemeld. Het volgende jaar al twaalf jonge vogels. (Een kweekverslag over deze jongen bestaat echter niet). In 1989 konden meerdere kwekers resultaat aangeven; bij elkaar kwamen er 27 jongen op stok. 1990 was met 92 jonge vogels een record jaar. Van 2000 tot 2004 werden 135 jonge vogels gemeld.

Kenmerken

Geelbuiksijen zijn kleine vogels rond 9.5 cm), maar van postuur gedrongen met een volle borst. Volgens verschillende beschrijvingen, door Clement et al (1993) zeer gedetailleerd aangegeven, zijn mannelijke geelbuiksijen over de gehele rugzijde van kop tot staart doorlopend zwart gekleurd. Slechts de slagpen tonen aan de basis een gele kleuring. Kin, keel en borst zijn eveneens diepzwart. Vanaf het midden van de borst tot onder de staart kleuren ze mooi geel. De flanken zijn olijfgroen met een duidelijk donker waas. Bij de popjes overheerst hoofdzakelijk de olijfgroene kleur. De ondersoort S. X. stejnegeri is volgens Clement et al. iets groter dan de nominaatvorm en heeft een langer snavel. De gele vleugelspiegels zijn iets duidelijker afgetekend en bij de mannetjes is de zwarte waas op de flanken intensiver. De vrouwtjes zijn in totaliteit valier olijfgroen gekleurd dan de nominaatvorm. Raszuivere geelbuiksij mannetjes hebben geen gele veren op de rug, olijfgroene gekleurde flanken met een donkere waas evenals een zwarte borst, die niet halfrondevormig en mooi afgetekend in de gele buik overgaat, zoals het bijvoorbeeld bij de magellaan-, kordillen-, of zwartborstsis het geval is. En dat zonder dat het zich in een licht gebogen lijn dwars over de borst tot aan de vleugels doortrekt. Popjes geelbuiksij zijn op hun raszuiverheid nog veel moeilijker te beoordelen dan mannetjes. Bekijk men in de literatuur of op internet de foto's van de geelbuiksij dan vallen gedeeltelijk groter verschillen in bevederingskleur op.

In het bijzonder de vorm en de omvang van de zwarte borstbevedering van de mannetjes varieert zeer sterk en er zijn ook foto's waarop een hele gele stuitveer zichtbaar is. Ik vermoed dat er vaak kruisingen worden afgebeeld. En weliswaar niet alleen van de beide xanthogaster ondersoorten, maar ook van verschillende andere sijzensoorten.

Huisvesting

Zuid-Amerikaanse sijzen hebben in de regel warmte nodig. In beschutte buitenvolières kunnen zij alleen in de zomermaanden ondergebracht worden; anders hebben ze een verwarmde binnenruimte met een temperatuur van 16 tot 20 graden nodig. In de broedtijd moet de temperatuur 20 graden zijn, liever zelfs nog iets meer. Geelbuksijzen zijn rustige dieren die in ruime kooien, bijvoorbeeld een volièr, zondermeer met andere vogels gemeenschappelijk gehouden kunnen worden. Buiten de broedtijd is het zelfs aan te bevelen de vogels te houden in groepen van soortgenoten. Wat overigens in hun natuurlijke levenspatroon zit. Tijdens de broedtijd kunnen de sijzen het beste paarsgewijs ondergebracht worden, zowel in kleine volièr's als in kooien van minstens één meter lengte. Ofschoon er zelfs kweekresultaten bij het huisvesting in kleine kweekkooien (80x40x40) vermeld worden, lijken mij zulke kleine kweekkooien voor deze beweeglijke sijzen niet geschikt. Geelbuksijzen komen, net als hun soortgenoten, niet graag op de grond. Ze houden zich het liefst op in de bovenste gedeelten van hun verblijf. Dienovereenkomstig moeten de natuurlijke zitstokken, het beste met verschillende diktes, hoog aangebracht worden, evenals de voerbakjes.

Kweek

Voor een goed kweekresultaat met sijzen is een jaargetijde ritme basisvoorwaarde. Dat betekent in de rustperiode een koelere omgeving met korter daglicht, evenals een sobere voeding en gedurende de kweekperiode meer warmte, veel licht en energierijk voedsel. Bij de meeste sijzenkwekers wordt in de winter in binnenruimtes gekweekt, zodat in een ideaalsituatie de kweekparen en de jongen de rust- en ruiperiode in de zomer in beschutte buitenvolières kunnen doorbrengen.

Vanaf midden september verhuizen de kweekvogels naar binnen, waar ze om te beginnen een temperatuur van 16 graden en een lichtduur van 10 uur hebben. In november verhoogt men langzaam de temperatuur en lichturen, zodat in december met 22 graden en 14 tot 15 uren licht optimale kweekomstandigheden heersen. Natuurlijk worden in die tijd de vogels lichamelijk voorbereid op de komende broedtijd door bijvoorbeeld groenvoer en kiemzaad continue te voeren. Wanneer de mannetjes luid zingend de vrouwtjes najagen, moet het nestmateriaal in de vorm van bijvoorbeeld kokosvezel en sharpie beschikbaar zijn. Is het koppel een harmonieus stel dan voert het mannetje zijn vrouwtje. Is het vrouwtje ook broeddriftig, dan begint zij spoedig met de nestbouw. Voorkeur hebben hoog hangende, met dennentakken gecamoufleerde nestkastjes, waarin de vaak slordige nesten worden gemaakt. Daarom zal men voorzorgen moeten treffen en kokos of sisal touwnestjes in het nestkastje moeten vastmaken.

Jong, twee dagen oud

Jong, zeven dagen oud

Jong, twaalf dagen oud

Jong, 16 dagen oud, net uitgevlogen

Geelbuiksij, man

Geelbuiksij, pop

Het legsel bedraagt meestal drie tot vier eieren, zelden zijn het er meer. Elke dag wordt er een ei gelegd, meestal in de vroege morgen. Na dertien dagen, slechts het vrouwtje broedt en wordt bij een goede harmonie door het mannetje op het nest gevoerd, komen de jongen uit. Deze hebben een vlaskleurige huid, in de snavelhoek geelwitte randen en lichte grauwe gevlekte veren. Op de leeftijd van 16 tot 17 dagen vliegen de jongen uit. Deze worden grotendeels door het vrouwtje gevoerd, net als de verdere verzorging door met name het vrouwtje geschiedt.

Het mannetje neemt deel aan de opvoeding door het vrouwtje te voeren en deze geeft het door aan de jongen. Sommige mannetjes voeren, wanneer de jongen wat groter zijn, ook direct de jongen of beginnen daarmee wanneer deze zijn uitgevlogen. Twee en een halve week na het uitvliegen zijn de jongen zelfstandig en moeten bij de ouders worden weggehaald. Meestal wordt het mannetje rond die tijd weer broedrijp en worden de jongen verjaagd. Bijzonder agressieve mannetjes laten zelfs het broedende vrouwtje niet met rust en daarom moeten zij vanaf het begin van het broedproces van het vrouwtje gescheiden worden. Na het uitkomen van de jongen kan men proberen de familie weer bij elkaar te brengen. Soms lukt dat, maar soms is het mannetje nog te onstuimig en moet hij weer verwijderd worden. In vele gevallen verzorgen de vrouwtjes de nakomelingen probleemloos op. Over de jeugdrui is weinig in de literatuur te vinden. Nitschky-germann (1993 en 1993A) schrijft dat de rui op de leeftijd van drie maanden begint en dat de vrouwtjes dan niet meer van de ouderdieren te

onderscheiden zijn. Mannetjes schijnen pas na de tweede rui volledig zwart te worden op de rug (tot die tijd zijn zij rond de stuit nog iets groenig).

Klages (1994) noemt alleen dat de jongen na vijf maanden ruiden en Biedermann (2002 en 2002 A) geeft aan dat de jeugdrui met ongeveer drie maanden begint. De exacte duur van de jeugdrui schijnt niet beschreven te zijn.

Voeding

Sijzen uit de nieuwe wereld golden vroeger wat betreft hun voeding als problematisch. Veel vogels stierven in beschermd milieu vroegtijdig als gevolg van verkeerde voeding. Tegenwoordig kent men de behoefte van deze soorten beter en de sedert enige tijd in de handel aangeboden sizenmengelingen bieden een goede basis van een soortgerichte voeding. In het bijzonder de zaadmengelingen van de firma Blattner (87487) hebben zich bewezen en worden door vele carduelidenkwekers gebruikt. Ook mijn geelbuiksijen kregen als hoofdvoer de mengeling "sijzen 1A. Deze mengeling bevat 20% negerzaad, perilla, slazaad, cichorei, sesam, maanzaad, klein dennenzaad, zomerraapzaad, teunisbloemzaad, lijnzaad enz. Buiten de broed- en ruitijd hebben de geelbuiksijen naast dit droogvoer af en toe wat groenvoer nodig. Goed te verkrijgen, en ook het hele jaar niet te duur, zijn cichoreibladeren. Natuurlijk kan men ook vogelmuur of paardenbloemen geven. In de voortplantingstijd, en dan speciaal tijdens het opgroeien van de jongen, speelt groenvoer een erg grote rol. Dan zullen de

oudervogels dagelijks halfrijpe zaden van wilde kruiden moeten krijgen. Daarvoor zijn vele plantensoorten geschikt. Al naar gelang de beschikbaarheid kan men paardenbloem, herderstasje, zuring, smalle en brede weegbree, bijvoet, verschillende soorten gras en zegge, teunisbloem, duizendknoop, melkdistel enz. verzamelen. Al deze voederplanten legt men echter niet eenvoudig op de bodem, maar bevestigt deze, ik doe dat meestal met een knijper, hoog boven in de takken of aan het volièregaas. Zo krijg je niet alleen een waardevolle voeding, maar zijn de sijen geruime tijd bezig met het verkrijgen van voeding. Kweekt men in de winter, dan is het geven van groenvoer natuurlijk een probleem. Halfrijp paardenbloemzaad kan men echter goed invriezen. Voor het voeren worden dit kort ontdooid, zodat het niet papperig wordt. Bij de winterkweek spelen ook kiemvoer en cichoreibladereen een belangrijke rol als opfokvoer. Strecker (1990) adviseert voor de tijd dat er geen groenvoer is, gekweekte paardenbloemen, die hij in een Turkse groentewinkel koopt. Eivoer wordt door de Geelbuiksijen in de regel niet gegeten, tenminste niet bij mij

Mijn eigen ervaringen

Met het verkrijgen van drie onverwante paartjes geelbuiksijen in november 2004 ging een al lang bestaande wens in vervulling. Ofschoon een deel van de vogels afkomstig waren van een lid van het ICC, waren zij niet zo mooi, zoals ik me herinnerde van de eerste keer dat ik ze zag. En toen ik de drie mannetjes bij mij thuis kon vergelijken, viel mij gelijk op, dat eigenlijk iedere vogel anders gekleurd was. Slechts één mannetje toonde de kleuring van een raszuivere geelbuiksij in zijn compacte krachtige lichaamsvorm. Bij de vrouwtjes waren er minstens twee die mijns inziens als goede geelbuiksijen uitzagen. De derde had een vaalgroene bevedering en een veel te slank, langgerekt figuur. Na deze constatering was ik niet meer zo enthousiast over mijn geelbuiksijen en ik ergerde mij erover dat ik bij de koop niet beter opgelet had. Ook de in de literatuur steeds vermelde vertrouwelijkheid tussen de sijen kon ik bij de mijne niet waarnemen. Zelfs na maanden waren ze nog tamelijk schuw. Geelbuiksijen schijnen bijzonder stressgevoelig te zijn, wat te merken is bij het uitvangen of bij het omzetten in de fotokooi. Na korte tijd gaan ze bol zitten zodat er weinig tijd is om goede opnames te maken en de dieren weer snel in hun eigen omgeving teruggebracht moesten worden.

Mijn geelbuiksijen zijn paarsgewijs in kweekboxen ondergebracht met de maten 100x60x50 bij een bijbehorende temperatuur, dat wil zeggen in het begin slechts matig warm en dan, na een paar weken 21 tot 22 graden. De vogels kwamen echter niet zo erg in broedstemming en de mannetjes zongen niet erg vaak en helemaal niet zo fel als een sijsmannetje dat in broedconditie is normaal doet. En dat ondanks dagelijks voeren van kiemzaad en het afwisselend verstrekken van appel, wortel, cichorei en ontdooide halfrijpe grassen. Mogelijker was de kweekvoorbereiding te kort geweest.

Begin februari bouwde een vrouwtje eindelijk een erg mooi nest in een met dennentakken bekleed nestkastje. Er werden er vier ei-

eren gelegd. Het tweede ei lag echter kort na de leg gebroken op de bodem. De andere drie eieren bebroedde het vrouwtje goed; helaas waren alle eieren onbevrukt. De eieren van dit vrouwtje waren erg klein en op een paar donkere punten na geheel wit gekleurd. De maten waren 14,1x11,8, 14,4x11,2 en 14,9x11,4mm. Verdere broedpogingen ondernam dit paartje niet meer.

Midden maart begon toch nog een tweede paar met de broedvoorbereidingen. Het vrouwtje dacht er echter niet aan om een nest te bouwen, zij legde het eerste ei op het kokosvezelnestje. Een snel door mij met sharpie gevormd nest had tot gevolg dat het nest helemaal niet meer gebruikt werd en de volgende drie eieren op de bodem terecht kwamen. Vier weken later begon de tweede ronde.

Wederom werd er geen nest gebouwd. Daar ik deze maal niet ingreep, werden de vier eieren op het kale kokosvezelnestje gelegd. Na het derde ei begon het vrouwtje vast te broeden. Na een paar dagen stelde ik vast dat het vrouwtje 's nachts niet op het nest zat maar op een van de hoge zitstokken. Van dit legsel kon ik nog van twee eieren de maat nemen. De grootte bedroeg 16,1x11,9 en 16,0x12,2 mm. Daarmee waren deze eieren beduidend groter dan die van het vrouwtje nummer 1. Eind mei, bij de derde ronde, is het eindelijk beter gegaan. Zoals gewoonlijk bouwde het vrouwtje geen nest, maar zij broedde goed en alle drie de eieren waren bevrucht. Ik vreesde echter dat de eieren, die zonder verwarmend nestmateriaal op de harde kokos lagen, zich niet verder zouden ontwikkelen. Tot mijn verbazing kwam er toch een jong uit; de andere embryo's waren vroegtijdig afgestorven. Bij het ringen op de zesde dag, met een 2,5 mm ring had het jong al de ogen open. Het vrouwtje hield het jong nog twee dagen warm, alvorens zij met het broeden stopte op de negende dag. Op de leeftijd van zestien dagen verliet het jong, dat nog nauwelijks kon vliegen het nest. Zelfs 's nachts keerde het daarin niet terug. Zes dagen later lag de jonge vogel 's morgens volkomen onverwacht dood op de bodem. Daar het de dag ervoor nog fit was en er geen vermageringsverschijnselen noch andere ziekteverschijnselen vast te stellen waren, vermoedde ik een ongeluk als doodsoorzaak. Daar het derde koppel geen enkel broedactiviteit toonde, was het dat dan met mijn kweek van geelbuiksijen.

Naschrift door Aswin Lemmen

De Duitse kwekers gebruiken over het algemeen geen eivoer bij het houden en kweken van vogels. Zij vinden dat niet nodig als je de tekorten van voedingsstoffen in het zaad aanvult met andere natuurlijke voedingsproducten. Volgens mijn mening geeft de heer Horst Mayer nogal snel de moed op. Na een jaar met Geelbuiksijen proberen te kweken stopt hij er al mee. Kweken met Amerikaanse sijen, zeker met de bijzondere soorten, vraagt een lange adem. Blijf proberen totdat je de goede kweekmethode hebt gevonden.

4th NOFON BELGIAN CHAMPIONSHIP

December/ Décembre 20 - 21 - 2025

**GC Klein Boom
Mechelsebaan 604, 2580 Putte**

Info: www.nofon.be

mail: info@nofon.be

Organized by: Nofon vzw/asbl

Bezoek aan vogelpark “Avifauna” in Alphen aan den Rijn

© Jos Wijnen

Geschiedenis

Eerst een stukje geschiedenis: in 1950 opende G. Van den Brink, eigenaar van diverse hoedenspecialzaken, zijn landgoed in Alphen aan den Rijn voor het publiek. Het was een vogelpark met een privécollectie vogels van allerlei soorten. Het was het eerste vogelpark ter wereld. En Van den Brink had grootse plannen en investeerde flink in de opzet van het park. Maar de plannen waren misschien wel iets te groot en in 1953 ging het park failliet. De ondernemersfamilie Van der Valk nam het roer over, bouwde er een hotel bij en het park breidde gestaag uit met steeds meer soorten vogels. En de toekan werd het beeldmerk van de gehele Van der Valk onderneming. Het was lang eigendom van het Van der Valk concern maar is sinds 2013 ondergebracht in “Stichting Vogelpark Avifauna”.

Met enige regelmaat bezoeken wij vogelpark Avifauna in Alphen aan den Rijn. Meestal logeren we een paar dagen in het bijgelegen hotel Van der Valk en kunnen zo meerdere dagen genieten van de uitgebreide collectie vogels. Vogelpark Avifauna is een zelfstandige stichting zonder winstoogmerk; alle ontvangen gelden uit entree, donaties en schenkingen komen geheel ten goede aan de vogels, het vogelpark en de ideële doelstellingen van Avifauna. Het behoud van de biodiversiteit is één van de doelstellingen van het vogelpark. Het park wordt groen gehouden door allerlei soorten heesters en bomen, en vormt zo een belangrijk leefgebied voor allerlei wilde planten- en diersoorten.

Ruim opgezet

Het vogelpark is ruim opgezet en verdeeld in verschillende thema gebieden zoals Madagaskar, Australische outback, Afrikaanse savanne en Gierenvallei. Er zijn verschillende kleinere en grotere

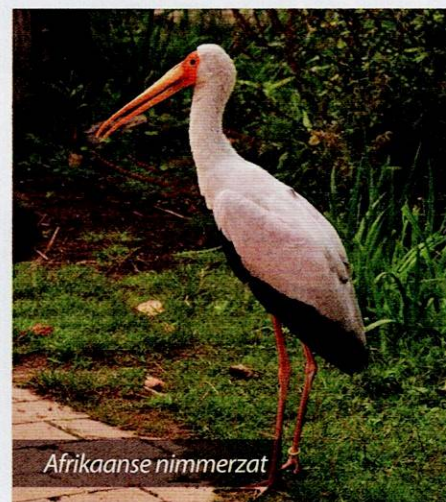
waterpartijen waar pelikanen, lepelaars, aalscholvers en verschillende soorten zwanen, ganzen en eenden hun domein vinden. Op de verschillende door het park verspreide weidegebieden vind je veel soorten kraanvogels, secretaris vogels en ooievaars. De ooievaarsweide is een opvangplek voor gewonde of zieke ooievaars die hier weer op krachten kunnen komen. Avifauna neemt ook deel (via EEP) aan meerdere internationale fokprogramma's voor bedreigde diersoorten zoals van de Witkopgier, de Helmcasuaris en de dubbele Neushoornvogel.

Dierenwelzijn

Men blijft steeds bezig om het dierenwelzijn te verbeteren. Zo zie je bijna geen vogels meer in kooien of kleine voliëres. Er worden nieuwe dierenverblijven gecreëerd waar de vogels in alle vrijheid kunnen vliegen, ook de grote vogels zoals gieren en arenden. De verblijven zijn zo groot opgezet dat er als het ware een grote vrachtwagen in zou kunnen rondrijden. De nieuwste uitbreiding betreft de Gierenvallei. Die is geïnspireerd op de Afrikaanse savanne en is een zeer groot opgezet verblijf voor de verschillende soorten gieren, en met name de Rüpelsgieren die hier worden opgevangen. In het Cerrado gebied met vele rotspartijen vind je dieren en vogels uit Zuid-Amerika. In het Cuba verblijf vind je een grote kolonie rode Cuba flamingo's, die in de tijd dat wij er waren massaal zaten te broeden. Ze maken nesten van modder van een halve meter doorsnee en een halve meter hoog waarin ze hun eieren leggen en de jongen uitbroeden. Hier treffen we ook een grote kolonie rode ibissen en roze lepelaars aan, en nog verschillende andere soorten zoals de Inca stern.

Tropenhal

De tropenhal bevat ontelbare soorten tropische vogels van groot tot klein die

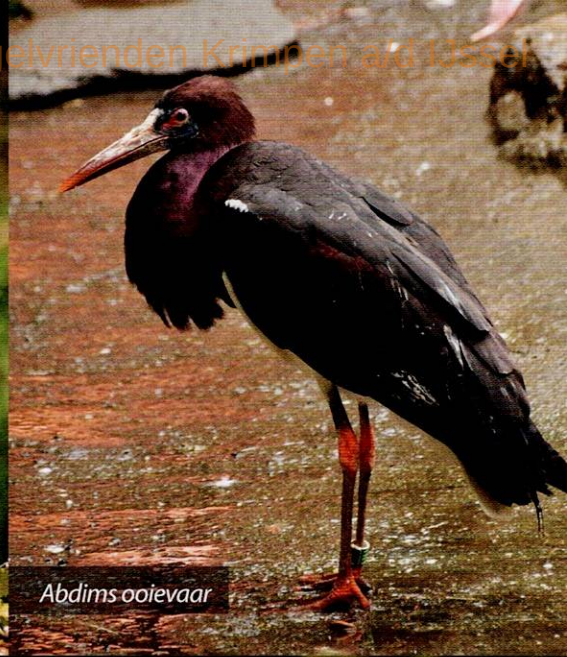
Afrikaanse nimmerzat

voorkomen in de tropische junglegebieden rond de evenaar. Je moet er beslist een aantal keren doorheen lopen om alles te zien en te horen. Je hoort allerlei geluiden maar ziet door de uitgebreide beplanting niet direct waar het vandaan komt. Een aantal zit in grote voliëres maar ook een groot aantal vliegt gewoon om je heen terwijl je erdoor loopt. Dit alles biedt een fantastisch schouwspel voor de echte vogelliefhebber.

Het is beslist een aanrader voor elke vogelliefhebber om eens een bezoek te brengen aan Vogelpark Avifauna. Je kunt er met gemak een hele dag doorbrengen zonder je te vervelen. De reisafstand hoeft geen bezwaar te zijn, Alphen aan den Rijn ligt in het Groene Hart van Zuid-Holland ongeveer in het midden van Nederland en is vanuit alle richtingen goed bereikbaar. Ook voor vogelliefhebbers die ooit, lang geleden het park eens hebben bezocht is het beslist de moeite waard om nu nog eens terug te gaan, en te zien wat er de laatste jaren allemaal is veranderd op het gebied van dierenwelzijn en alles wat hiermee samenhangt. Bijgaand ziet u een aantal door mij gemaakte foto's in en rond het vogelpark.

Kookaburra

Abdims ooievaar

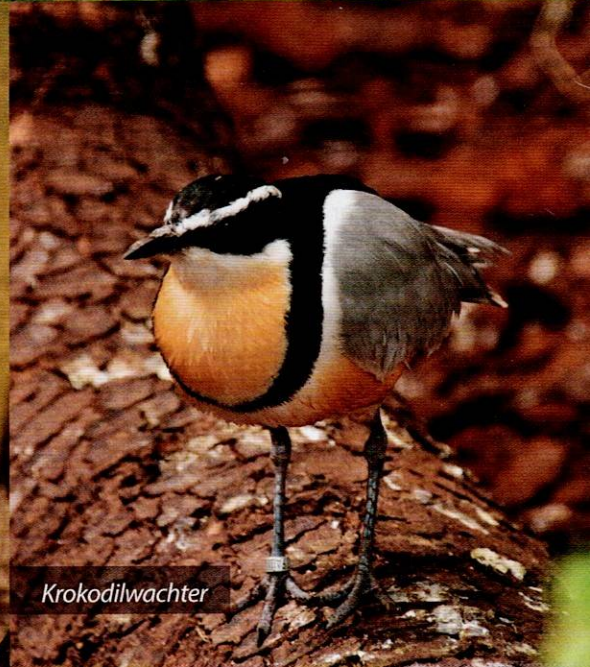
Secretarisvogel

Dubbelhoornige neushoornvogel

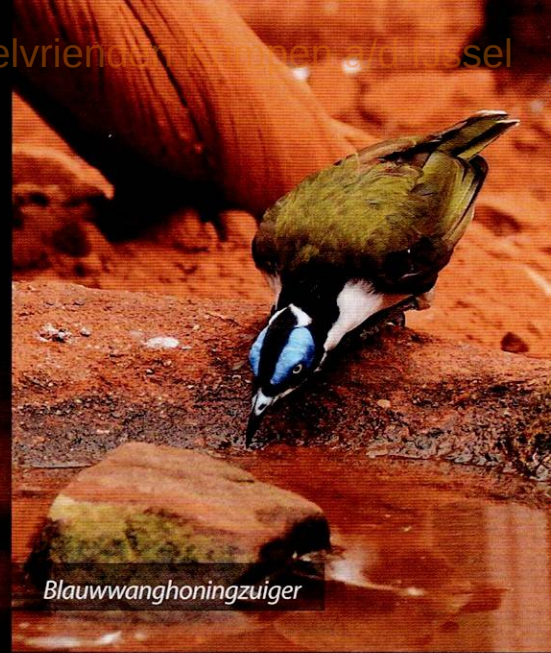
Inca stern

Krokodilwachter

Balispreeuw

Blauwwanghoningzuiger

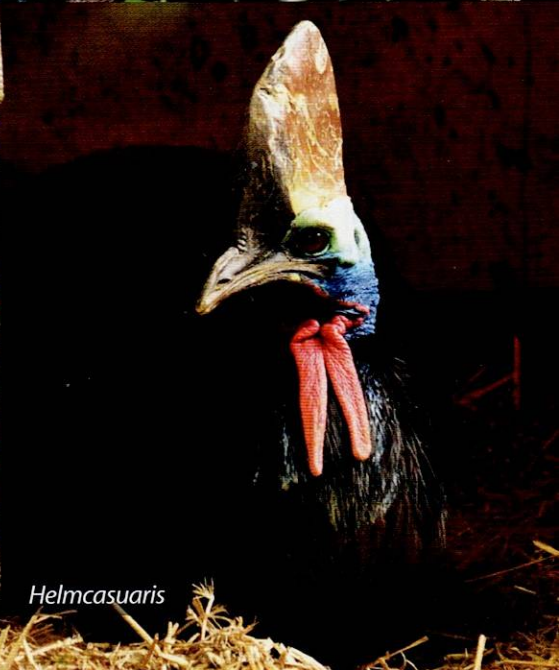
Witkopgier

Stellerszeearend

Cuba flamingo's

Helmcasuaris

Onlogische vaststellingen bij de kleurkanarie standaard eisen

Verswijfel

In het woordenboek Nederlands staat onder andere als verklaring van het woord "Onlogisch": "Als iets niet het vanzelfsprekende gevolg is van iets anders"

Door de jaren heen verzamelen zich in mijn hoofd meer en meer feiten waarop dit begrip "onlogisch" van toepassing is. Dan wil ik het hier slechts hebben over mijn kleurkanarie hobby die ik passioneel beleef. Wat valt me expliciet op tijdens het bezoeken van tentoonstellingen? Je kan het meermaals, na wat aandachtiger kijken, opmerken zowel plaatselijk, nationaal als internationaal.

Ik ga ervan uit dat wij mensen, zonder er verder intenser over te willen nadenken, het recht hebben om in ons voordeel te mogen veredelen wat de natuur gecreëerd heeft. Door naar het verleden te kijken en vast te stellen wat van deze werkwijze de huidige resultaten zijn, in samenwerking met de natuurlijke evolutie, kan ik conclusies trekken.

We hebben volgens de hierboven genoemde methode generaties lang het uiterlijk van de Europese kanarie aangepast naar bepaalde zienswijzen. Deze huidige opgelegde normen zijn vastgelegd in de beruchte STANDAARD voor kleurkanaries. Volgens deze bijbel staat de zwart geel kanarie aan de top van de evolutie. Daarmee is ons hobby verhaal dus van start gegaan. Alle andere kleuren zijn hiervan afgeleid.

Bij mijn redeneringswijze zouden dus alle spontaan ontstane of gecreëerde mutaties directe afgeleiden moeten zijn van de oervorm. Uiteraard ontstaan er mutaties uit mutaties en verder mogelijke mutatiecombinaties. Maar wanneer we begrijpen wat de oorzakelijke factoren teweegbrachten kunnen we ervan uitgaan dat daaraan logische gevolgen kunnen worden gekoppeld. Het is nu net hier dat het slag om slinger fout loopt en ik duid een aantal zaken die zich voordoen. Uitzonderlijk wil ik het hierbij bewust niet eens hebben over het opmerkelijke feit dat de kleur 'zwart' technisch gezien niet eens echt bestaat. Dat is wellicht een drempel te ver.

De eerste reductiefactor

Ons altijd onderwezen als "reductie van de phaeomelanine" met minimale aantasting van het eumelanine.

1. Het tekeningpatroon van onze vol gemelaniseerde klassieke vogels, zwart en bruin, zou door deze factor moeten worden herleid tot een onderbroken fijn bestreppingspatroon. Iedereen die weet dat de bestreping vooral bestaat uit zwarte en/of bruine eumelanine kan zelf beredeneren dat het niet logisch is om

een onderbroken fijne tekening te eisen van een agaats en isabel. Toch vraagt de kleurkanarie standaard dat. Begrijp wie dat kan.

2. Logischerwijs mogen we verwachten dat gelijke standardeisen van toepassing zijn op de klassieke agaats en isabel (Isabel = Idem 1ste reductie maar van bruin eu.) maar in de praktijk is dat niet. Eisen voor agaats, zo zwart mogelijke eumelanine. Voor de isabel zeker niet zo bruin mogelijk. Waarom? Het betreft toch ook eumelanine.

3. Waarom ook verschillende eisen voor de agaatspaal en de isabelopaal? Beide bezitten de opaal- en eerste reductiefactor. Het onderscheid is slechts de kleur van het eumelanine. Is het omdat men denkt dat het in de praktijk niet haalbaar is om een min of meer gelijke uiting te bekomen? Dat is volgens mij op termijn wel mogelijk. Het is toch niet verantwoord om de standaard hypothetisch te gaan samenstellen. Het enige perspectief dat ik erin zie is de creatie en later erkenning van de agaats- en isabel mogno. Die zijn trouwens al volop in ontwikkeling.

De tweede reductiefactor, de pastel

Seksueel dimorfisme, verschil van man en pop.

Mozaïeken?

De azulfactor zit te pas en onpas verspreid in allerlei mutaties. Dat hoeft geen probleem te zijn ware het niet dat azul exemplaren soms worden beloond en andermaal soms bestraft. Beschrijven in welke kleurslagen het nu zinvoller zou zijn of juist niet laat ik in het midden. Het gaat er in mijn hoofd enkel om een evenwaardige keurbepaling te verkrijgen. Hiervoor zal het nodig zijn om in de standaard op te nemen waar bewuste factor wordt gevraagd of verboden. Logisch toch?

De pastelfactor veroorzaakt een reductie van het bruine en zwarte eumelanine en wordt daarom de tweede reductiefactor genoemd. Nemen we de standaard-eisen van de zwart- en bruin-pastel al dan niet in het bezit van de hierboven genoemde 1ste reductiefactor erbij, dan stellen we opvallende verschillen vast. Of het zo zou zijn dat de pastelfactor anders werkt op zwarte dan op bruine eumelanine. Ik ben er alvast van overtuigd dat dit niet het geval is. Waarom dan weer de verschillen van de eisen? Een aantal kleurmutaties hebben aparte reeksen op de T.T. 's voor mannen en poppen. Onlogisch toch, want vooral dan meer uitgesproken bij de gepigmenteerden is er meestal voldoende onderscheid van geslacht vast te stellen. Dus verschillende mutaties zijn benadeeld. Dat hoeft niet eens erg te zijn ware het niet dat op verscheidene tentoonstellingen in dezelfde reeksen soms mannen en dan weer poppen worden verkozen. Onlogisch toch!

Allereerst mijn bewondering voor de kwekers van deze kleurkanaries. De aanwezigheid van de mozaïekfactor verhoogt de moeilijkheidsgraad om ze naar de standaard te kweken. Dit gezegd zijnde kan ik het echter niet begrijpen waarom nog altijd bij vele van de mozaïek mutaties, die feitelijk gelijk zijn aan de klassieke en nieuwe kleuren, beoordelingsverschillen worden vastgesteld. Als zou het bijvoorbeeld logisch zijn dat ze een natuurlijk afwijkend tekeningpatroon bezitten. Of heeft iemand ooit kunnen aantonen dat ze oorspronkelijk genetisch verschillen van onze klassieke kanaries?

Het afschaffen van het onderscheid tussen intensief en schimmel bij de witte lipochroom gemelaniseerden

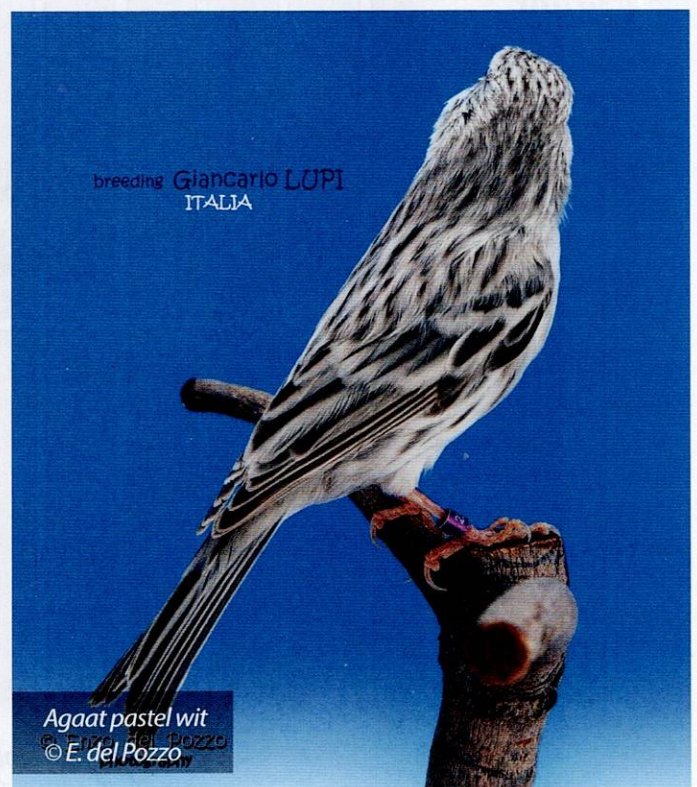
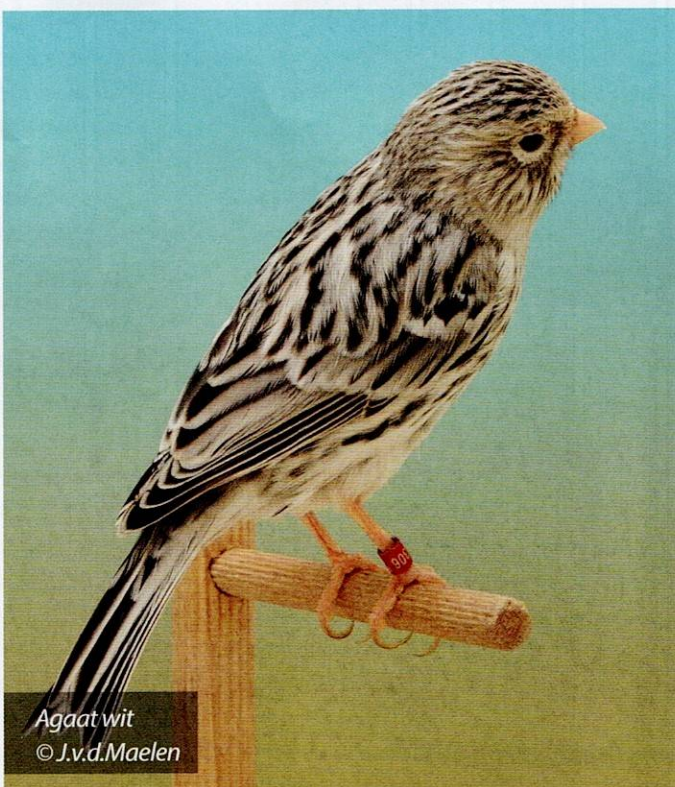
Elke ietwat gevorderde kweker weet hoe belangrijk het is om

gradueel de intensief- en schimmelfactor volledig te kunnen beheersen. Beide factoren zijn zelf primordiaal bij het kweken naar de standaard van witte lipochroom kanaries, al dan niet gemelaniseerd. Vooral bij de gemelaniseerde kleurkanaries is er duidelijk onderscheid in de kleuruiting van deze vogels. De huidige situatie veroorzaakt onnodige meningsverschillen over wat volgens de standaard de ideaal na te streven vogels zijn. Iets om over na te denken?

Hierboven heb ik enkele merkwaardige inconsistenties opgesomd die mij zijn opgevallen bij de beoordeling van al lang erkende kleurmutaties. Persoonlijk heb ik geen bezwaar dat ze er zijn.

Onder het motto "U vraagt wij draaien" kweek ik al lange tijd met bescheiden resultaat kanaries naar de huidige standaard-eisen in diverse mutatiekleuren. Maar het is absoluut onnodig liefhebbers te belasten met het in dezelfde kleurslag kweken naar meerdere fenotypen. Enkel en alleen om mogelijk succes te kunnen nastreven. Betere homogene beoordelingsresultaten zijn meer dan welkom. Duidelijkheid troef, zou het motto kunnen (moeten) zijn!

Aangezien ik van zo kortbij mogelijk alle nieuwe ontwikkelingen in onze hobby tracht te volgen wil ik bij de beleidsmakers ongedwongen pleiten om in de toekomst meer doordachte logische beslissingen te nemen bij het opstellen van de noodzakelijke universele standaard-eisen. Dat de grootste "fun" van het discussiëren daarover dan zal verminderen neem ik er graag bij. Het zal op zijn minst begrijpender worden voor menigeen.

Om te besluiten graag nog vlog even mijn mening over de "Satinet max." en "All Blacks". Eenvoudig gesteld: gewoon overbodig of toch niet? Dat laat ik ook in het midden. Wat ik met zekerheid kan bevestigen is dat we zo goed als alle ondertussen bestaande gemelaniseerde mutaties kunnen creëren met onderbroken fijne bestreping, ononderbroken brede bestreping en ook sommige bijna volledig dicht gevloeid met melanine. Met zichtbare eumelanine of onzichtbare eumelanine en hiermee bedoel ik dan de Phaeo. Wat trouwens toepasbaar is op eumelanine is het ook op phaeomelanine.

Lang geleden schreef ik o.a. een artikel "Oude bruinen versus nieuwe bruinen" waarin ik het opnam om ook de toenmalige "feuille morte" te behouden op onze T.T. 's. Hieraan is geen gevolg gegeven. Ik weet dat hierbij verschillen zijn in melaninekleur t.o.v. de "All Black" maar.....waarom nu wel? En bedenk, zelfs als we het lipochroom niet kunnen waarnemen, het is er wel. Voorlopig ten laatste, waarom moesten we jaren geleden onze zwart, geel, wit en rood met fijne bestreping opgeven als het nu wel wordt toegestaan in de tegenovergestelde richting met de erkenning van de "SATINET MAX"? Ik kan er alleszins met m'n beste wil geen logische verklaring voor bedenken.

Bruin rood mozaïek, man
© J.v.d.Maelen

- dit muisje gaat nog een staartje krijgen -

henny

BirdSupply.nl

Nestkast

ALLES OP HET GEBIED VAN VOGELS

LED verlichting

Vogelzaden

Gratis verzending vanaf € 75,00

Gratis spaaractie

Voor 16:00 uur besteld,
de volgende dag in huis

Vogelhuisjes

Aluminium broedkooien

Kunststof broedkooien

Vluchtkooien

Benodigheden

Buiten

Kip/Duif

Kooien

Vogelvoer

Nesten

BESTEL SNEL OP

BIRDSUPPLY.NL

Birdsupply.nl

Nijverdalseweg 6, 8106 AC Mariënheem
T. 085-0602257 | E. info@birdsupply.nl

Heeft u onze fonteinfamilie al ontmoet?

- 1 Bevestiging mogelijk aan binnen- EN buitenzijde kooi
- 2 Voorzien van schroefdraad
- 3 Voetje is ook als voederbakje te gebruiken

- ✓ Gemaakt in Nederland
- ✓ Herkenbaar aan het vogelkopje
- ✓ Gemaakt van zachter kunststof = minder kans op scheuren

Fauna favoriet!

Fauna is gespecialiseerd in benodigdheden voor vogels, vogelkweek en volières. Binnen de vogelwereld is Fauna dan ook een gevestigde naam die staat voor goede en kwalitatief hoogwaardige producten.

Kijk op onze website voor het complete assortiment en vraag ernaar bij uw groothandel/winkelier.

www.faunabirdproducts.com

Fauna
Fauna Birdproducts

[illegible]

De kleuren van de natuur zijn net zo mooi als in ons drukwerk.

**VOOR DRUKWERK
SIGNING
BEURSMATERIALEN
EN MEER...**

Voor informatie
mail info@mullerps.nl
telefoon 020-233 73 81

mullerxxl
PRINT & SIGN

Aratinga's

Vroeger was 't toch wel gemakkelijk. De familienaam was 'aratinga'. Vandaag de dag is de hele aratinga-familie opgeknipt in vijf families, eupsittula, aratinga, psittacara, thectocercus en guaruba. Bovendien heb je nog de eeuwige discussie of een bepaalde soort wel of niet een eigen soort is dan wel een ondersoort. In ieder geval, we hebben de foto's.

© Henk Branje

De aratinga-groep is, volgens de huidige stand van zaken, opgesplitst in vieren:

Eupsittula astec, nana, canicularis, aurea, pertinax, cactorum

Aratinga weddellii, nenday, solstitialis, maculata, jandaya, auricapillus,

Psittacara holochlorus, rubritorquis, wagleri, frontatus, mitratus, erythrogenys, finschi, leucophthalmus, euops, chloropterus,

Guaruba guarouba (Goudparkiet)

Thectocercus acuticaudata

De 'echte' aratinga's zijn het populairste vanwege hun kleurige verenkleed, en wel met name de zonparkiet, de jendayaparkiet, de goudvoorhoofdsparkiet en de nendayaparkiet.

De familie 'psittacara' bestaat uit overwegend groen gekleurde vogels met rode aftekeningen op de kop en lichaam. Ze zijn

duidelijk minder populair dan de jendaya, zon of goudvoorhoofd.

De Eupsittula's bestaat uit duidelijk kleinere soorten met een relatief wat kleurrijkere verentooi. Qua broeden behoren ze alle tot de moeilijkere soorten.

Uitdagingen

De grootste uitdaging bij de genoemde Zuid-Amerikanen is wel de kweek. Lang niet zo gemakkelijk als met die van de meeste rosella-soorten. Maar voor veel liefhebbers is dat nu net de uitdaging!

Waar je met name over moet beschikken wanneer je met Zuid-Amerikaanse parkieten wil beginnen is 'geduld', veel geduld. In de eerste plaats omdat de meeste soorten pas voor het eerst gaan broeden wanneer ze drie of vier jaar oud zijn! De weddellii broedt wanneer hij drie jaar oud is; de grotere soorten doorgaans pas wanneer ze vier jaar oud zijn.

Aandachtspunten

- De beschikbaarheid van de verschillende soorten is niet altijd groot. Jendayaparkieten, zonparkieten en goudvoorhoofdsparkieten worden nog in behoorlijke aantallen gekweekt. De rest van de soorten is al veel moeilijker om aan te geraken.

- Soms slaat een kweekkoppel een jaar over met broeden

- Wil je een koppel aanschaffen, informeer je van tevoren goed. Zeker wanneer je een van de groene soorten wilt aanschaffen.

a. Verschillende soorten lijken veel op elkaar (Grote en Kleine Peruparkiet, Guayaquilparkiet, Finsch, roodkeel). Ga daarom het liefst naar een vertrouwd liefhebber om dergelijke soorten aan te schaffen! Er is helaas vrij weinig info over Zuid-Amerikaanse parkieten.

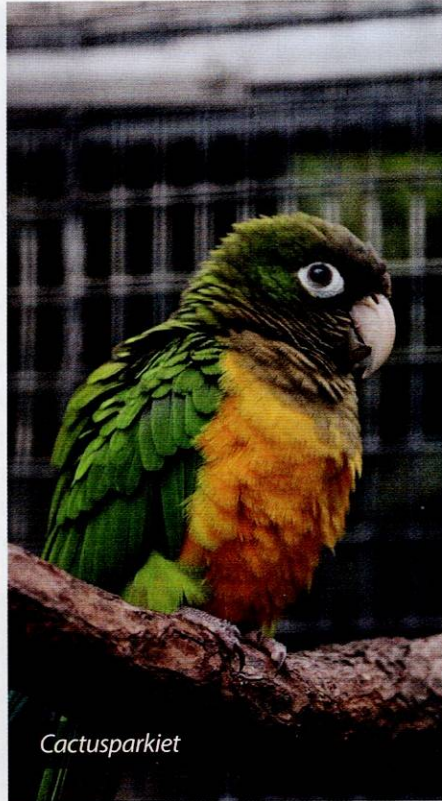
- Minimale ruimte

o Weddell, zonparkiet, jendaya; deze soorten kweken ook in grotere kweekkooien

Goudvoorhoofdparkiet

Cactusparkiet

Petz' parkiet

(van 150-bij 60 bij 60); wel moeten ze liefst wat kunnen vliegen. Jef Kenis prefereert een vlucht met een lengte van minimaal 2 meter.

o Grotere soorten Zuid-Amerikanen liever huisvesten in wat grotere vluchten (richting 3.5 meter), zeker wanneer je in kolonies wilt broeden.

o Deze parkieten hoeven niet vorstvrij gehuisvest te worden. Jef heeft nooit problemen gehad met vorst. Slapen immers in de blokken.

o Wel oppassen voor vocht en tocht. De parkieten moeten uit de tocht kunnen zitten. Genoemde soorten hebben geen vleespoten. Wanneer de zitstok dik genoeg is klemmen de poten niet helemaal rond de stok en zitten deze helemaal onder de veren.

- Moet Zuid-Amerikanen donker huisvesten? Volgen Jef is dat zeker niet nodig. Wel moet het blok aan de binnenzijde liefst wat donkerder van kleur zijn. 't Beste dus donkerder houten natuurblokken. Jef kweekt altijd in natuurblokken van natuurhout: een rechthoekig blok, 't liefst gemaakt van beukenhout; nadeel dat zo'n beukenhouten blok wat zwaar is.

- Koloniebroed is goed mogelijk; met

name met de groene aratinga-soorten; echter geldt dit niet voor de 'witogen'. Jef heeft zelf geen ervaring met koloniebroed bij goudparkieten en jendaya's;

Geluidsoverlast. Sommige soorten zijn wat luidruchtiger dan andere:

o Luidruchtigst: blauwkop en witoog (leucophthalmus); met name in koloniebroed maken ze nogal wat kabaal; ook de

Guayaquil (erythrogenys) is wat luidruchtiger.

o De rest van de Zuid-Amerikanen is wat minder luidruchtig;

o De meeste soorten laten met name van zich horen wanneer er een vreemde in de buurt of in de volière komt of wanneer er iets abnormaals gebeurt in de buurt van hun verblijf.

Goudparkiet

Zonparkiet

Finsch'parkiet

- Nestblokken
- Nestgelegenheid. Bij aanschaf van nieuwe vogels kun je de vogels het beste de keuze geven over verschillende typen nestblokken; wanneer ze een bepaald type hebben gekozen wil dat overigens niet zeggen dat ze daar ook in gaan broeden; de lichtinval in het blok kan bijvoorbeeld beslissend zijn. Ze gaan er dan enkel in slapen maar er niet in broeden. Hang je het blok dan op een andere plaats; dan zou het wél eens kunnen lukken. Geef keuze uit drie tot vier typen blokken. Hebben

ze eenmaal gekozen voor een bepaald type, dan kun de andere typen blokken uit het verblijf verwijderen. Eventueel kun je nog eenzelfde soort blok ernaast hangen. De vogels willen vaak geen lichtinval in het nestblok hebben. Dus effe uitproberen. Overigens zijn de soorten die we al langer in avicultuur houden (zoals de jendayaparkiet, zonparkiet en goudkapparkiet) minder kieskeurig wat nestgelegenheid betreft.

- Broedronde: een broedronde kan lang duren; de jongen kunnen zo'n 60-70 da-

gen in het nestblok blijven voordat ze uitvliegen! Weddell op 55 dagen; mitrata 70 dagen

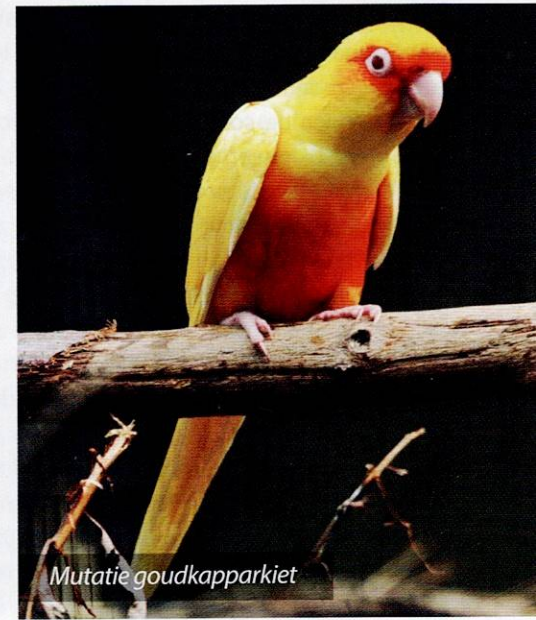
- De meeste soorten overnachten in het nestblok. Het is niet gezegd dat het blok waar ze in slapen ook het blok wordt waar ze in gaan broeden. Een nestblok moet dus zomer en winter in de volière blijven hangen.

Richting broedseizoen

- Broedrijp maken? Normaal opbouwen vanaf eind november met wat meer fruit,

Nandayaparkiet

Mutatie goudkapparkiet

wat extra eivoer. De vogels krijgen overigens het hele jaar door eivoer (een of twee keer per week). Wanneer er jongen zijn uiteraard elke dag eivoer, gemengd met groenten en fruit (soepgroenten, alle fruit dat beschikbaar is). Een keer per week wat onkruidzaden onder het eivoer.

- Begin van de kweek; eind januari worden de nestblokken gereinigd. Sommige soorten (bijvoorbeeld weddell's hebben begin

januari al eieren). Word je door de vogels verrast, dan kun je het reinigen het beste overslaan.

- Met name richting broedseizoen, wordt er wel eens geplukt. Na de rui komen de vogels weer normaal weer in prima veerconditie

- Voeding: zadenmengeling met gele millet, witzaad, kardi, witte millet, gestreepte zonnepitten, rode millet, boekweit, hen-

nep, gepunte haver, milocorn, nigerzaad, witte zonnebloempitten, gepelde haver, lijnzaad, paddy, aangepast wanneer de vogels in een kweekvlucht zitten, met name minder "vette" zaden zoals zonnepitten.

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

M. 06-51145525

INFO@VOLIÈREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIÈREBOUWSAMAN.NL

U kunt 'm weer bestellen

NBV-KALENDER 2026

Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers-NBv 2026

Juli

€ 3,50

Te bestellen via uw afdeling of de NBv webshop shop.nbv.nl

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf 9,50 €

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

VOGEL VERKOOPKLASSE 2026

NK VOGEL 2026

Op het NK komen (buitenlandse) kopers speciaal voor de verkoopklasse en kopen bijvoorbeeld 'alle rode kanaries' op tegen de verkoopprijs.

Jaarlijks is de vraag naar vogels groter dan het aanbod. Dus wilt u uw vogels tegen een nette prijs verkopen, schrijf ze in voor de verkoopklasse!

VERKOOPKLASSE

- U bent NBv lid
- De te koop aangeboden vogels zijn eigen kweek
- Voor kooien wordt gezorgd
- Provisie 15% per vogel, verkocht of onverkocht
- Inschrijfgeld bedraagt € 5,-

info

• www.nbv.nl/nederlands-kampioenschap/

Verenpikken

Welke kanariëkweker heeft geen last van verenplukken? Als je je oor te luisteren legt en op internet surft krijg je de indruk dat dit euvel onlosmakelijk met het fokken van kanaries verbonden is. De één schijnt er echter meer last van te hebben dan de ander. In ieder geval val ik met mijn waterslagers in de prijzen.

Jaap Plokker

Als ik met vakantie ga verzorgt mijn broer de vogels. Toen ik in de zomer van 2022 na een weekje Duitsland thuis kwam moest hij me melden dat een aantal jongen, nestjongen en pas uitgevlogen jongen, dood was gegaan. Toen ik de lijkes nader bekeek zag ik dat ze behoorlijk waren aangepikt en dus waarschijnlijk als gevolg van te veel bloedverlies waren overleden. Ik schijn niet de enige te zijn met poppen die hun jongen te grazen nemen. Bij navraag onder kwekers en surfend op internet blijkt dit euvel wijd verbreid te zijn. Dan heb ik het nog niet eens gehad over het verenplukken bij elkaar in de volière, met name gedurende de ruitijd.

In de (zang)kanariëwereld circuleren allerlei 'zekerheden' die door kwekers zonder enige schroom als absolute waarheid worden verkondigd. De één weet het nog beter te vertellen dan de ander. Eigen ondervinding wordt al snel gepromoveerd tot een algemeen geldig gegeven. Bij doorvragen blijkt de bewijsvoering flinterdun. Ook omtrent het verenplukken circuleren allerlei 'waarheden'. Er bestaat helaas geen gestructureerd, objectief onderzoek naar de oorzaak van verenpikken bij kanaries. Althans ik heb dat niet kunnen vinden. Dus ook ik roep maar wat.

Verenpikken door de pop bij haar jongen

Wat ben ik in de loop der jaren zoal tegen gekomen?

- Het pikken aan de uitkomende pennetjes op de rug van nestjongen. Dit komt voor in verschillende stadia waarbij in de meest ernstige vorm de ruggetjes van de jongen onder het bloed zitten.
- Het uittrekken van donsveertjes, als de vogels nog in het nest zitten, maar ook als ze het nest hebben verlaten. In een enkel geval worden de staarten ongemoeid gelaten.
- Het uittrekken van nog onvolgroeide staartpennen. Dit gebeurt zowel in het nest als wanneer de jongen het nest hebben verlaten. In de meeste gevallen wordt de overige bevedering van de vogel ongemoeid gelaten, maar niet altijd. De meest fanatieke poppen beginnen na de staartpennen aan de vleugelpennen te kluiven.

Voor een verklaring van dit gedrag van pikkerige poppen wordt stevast gewezen op het vermoeden, want meer is dit niet, dat de pop op zoek is naar nestmateriaal voor een volgend nest. Het gaat er bij mij echter niet in dat een pop bij een nog vrijwel kaal jong van nog geen 14 dagen aan de uitkomende pennetjes zit te pikken, omdat zij op zoek is naar nestmateriaal.

Als verklaring wordt eveneens genoemd dat de pikkerige poppen gebrek zouden hebben aan een bepaald voedingsstof en zij dat vinden in de schachten van de nog niet volgroeide pennen.

Een jonge waterslagerpop die door haar medebewoonsters te grazen is genomen.

Uit het kruidenrek van 'Klazien uut Zalk' worden allerlei tovermiddeltjes geadviseerd, die het euvel zouden bestrijden. Ik heb hier geen positieve ervaringen mee.

Behoeft aan nestmateriaal en gebrek aan bepaalde voedingsstoffen zijn voor mij geen overtuigende verklaringen. Soms worden staarten uitgetrokken, de schachten leeggezogen om vervolgens in de zandlade te verdwijnen. Ik heb wel poppen gehad die de jongen enkele dagen na het uitvliegen ongemoeid lieten, totdat ik het vogelverblijf in kwam en zag dat alle jongen bebloede konten hadden: alle staartpennen waren er uitgetrokken en lagen verspreid over de zandlade. De pop zat er bij met het bloed nog aan haar snavel. Sommige poppen lieten vervolgens na zo'n schranspartij hun jongen verder volkomen ongemoeid. Als ze zo'n behoefte had aan nestmateriaal, waarom is de pop dan niet na de staarten te hebben uitgetrokken ook aan het dons begonnen? Ik kan bij de pikkerige poppen zoveel nestmateriaal in de kooi gooien als ik wil, maar ze hebben een onafwendbare voorkeur voor de inhoud van de nog onvolgroeide veerschachten. Niets lijkt hen ervan te kunnen weerhouden veren uit te trekken om er vervolgens op te sabbelen.

Wanneer gesproken wordt over verenpikkende poppen komt men zelden tegen dat deze poppen een aangeboren neiging hebben om hun jongen te plukken en het gedrag van het verenpikken dus mogelijk erfelijk aan de volgende generatie wordt doorgegeven. Eerlijk gezegd vermoed ik dat hier eerder de bron van het pro-

bleem ligt dan bij de verklaringen in het voorafgaande. Ik baseer dit op ervaringen van meerdere kwekers die na het aankopen van vreemd bloed plotsklaps met verenplukken werden geconfronteerd uit de nakweek van de aangekochte vogel(s). Bij de selectie van mijn kweekpoppen houd ik de laatste jaren meer rekening met deze eigenschap en ik constateer dat het aantal plukkende poppen steeds minder wordt. Maar menig kweker neemt deze optie niet serieus. Ik weet dat kanariekekers al heel lang poppen van hun jongen standaard scheiden met voorzet kooitjes; twee kooien met een tralierooster als afscheiding tussen de jongen in het ene en de pop in het andere compartiment, enz. Deze jongen worden verder door de tralies gevoerd, grootgebracht en het jaar daarop voor de kweek ingezet. Allemaal ingrepen om te voorkomen dat de jongen door de poppen geplukt worden en we vinden dit de gewoonste zaak van de wereld. Hebben we hierdoor in de loop der jaren, zonder dat we ons dat beseft hebben, het euvel wijder verspreid en problematischer gemaakt?

Verenplukken door zelfstandige vogels

Wie denkt dat na het broedseizoen het verenplukken tot het verleden behoort komt van een koude kermis thuis. 'Zoals de ouden zongen, piepen de jongen' gaat ook op voor het verenplukken in de vluchten en volières met zelfstandig jongen. Mijn ervaring is dat het verenplukken z'n hoogtepunt bereikt in de ruiperiode, dus van augustus t/m september. De aandacht concentreert zich vooral op jonge, nog niet volgroeide, staartpennen en de uitkomende veren en pennen in de vleugelbochten. Ook heb ik de indruk dat jonge vogels vaker te grazen worden genomen dan de oudere jongen. Oftewel, op het moment dat de jongste broedronde in de vlucht wordt losgelaten heten sommige oudere jongen hun jongere soortgenoten likkebaardend welkom. Ook voor deze ergernis circuleren allerlei verklaringen waarvan de meest genoemde zijn: een gebrek aan een bepaalde voedingsstof, opnieuw; verveling; overbevolking.

Diverse 'voedingsdeskundigen' zorgen weer voor een scala aan middeltjes die het verenplukken in de vluchten zouden tegen-

gaan. Wat kan er zoal verstrekt worden om dit ergerlijke gedrag te voorkomen: fenegriekpoeder, half rauw gekookte aardappelen, rauwe ui, geraspte oude kaas, enz. Ik wil allerm minst ontkennen dat iemand positief resultaat heeft ervaren met het verstrekken van een of ander middeltje, maar waarom werkt het wel bij de één en niet bij de ander?

Ik heb van alles gedaan om m'n vogels te vermaken: gebroken gepelde haver, zodat ze lekker lang op het zaadje konden peuzelen, rozebottels, vuurdoornbessen, hele spruiten, half rauw gekookte aardappeltjes, bossen onkruidzaden, geritste struiken boerenkool; allemaal attributen waar ze wel even zoet mee zijn. Maar alles legt het af tegen een lekker vers bloedpennetje. Welke zangkanariekeker heeft na een succesvol broedseizoen in de zomer geen overbevolking in zijn vogelverblijf? Ook ik heb geconstateerd dat naarmate een vlucht of volière wat drukker bevolkt wordt de neiging tot verenplukken toeneemt. Maar om dat als enige verklaring voor het verschijnsel te noemen gaat mij te ver. Om het pikken aan de uitkomende staartpennen te voorkomen heb ik de gewoonte om jongen met onvolgroeide staarten in een broedkooi te huisvesten; twee per kooi. In de regel blijven ze dan van elkaar af. Maar ik heb er ieder jaar enkele gehad die zelfs onder die omstandigheden de verleiding niet kon weerstaan een staartpen van de kooigenoot te willen proeven.

Ik heb eens een vogel geobserveerd die op 'verenjacht' was. Terwijl de andere vogels op de bodem liepen te scharrelen en zich aan het aangeboden voer te goed deden liep deze van vogel naar vogel om te proberen een veer uit te trekken. Na een geslaagde poging liet zij het schachtje heen en weer door de snavel gaan. De leeggezogen schacht werd gedumpte en vervolgens ging ze op zoek naar het volgende slachtoffer. Deze vogels vertonen een soort junkgedrag waarbij kennelijk met de regelmaat van de klok een dosis bloeddope genuttigd moet worden. Ik neig er daarom naar dat overbevolking niet automatisch leidt tot verenplukken, maar dat naarmate er meer vogels in een vlucht zitten de kans groter is dat er een 'bloedjunk' tussen zit.

We kunnen de 'bloedjunks' in onze volières niet naar een afkick-kliniek sturen, maar kunnen we wel voorkomen dat ze geboren worden?

Slot

Mijn slotsom is dat het probleem van het verenplukken bij veel kanariekekers een bekend fenomeen is. Over de oorzaak heeft iedereen wel zo z'n mening, maar die is gebaseerd op veronderstellingen en niet op gedegen onderzoek. Zolang dat niet gebeurt modderen we verder, doen niets aan de werkelijke oorzaak en beperken we ons vooral tot symptoombestrijding.

Dit artikel is een samenvatting van het gelijknamige artikel in Contactblad Speciaalclub Zang NZHU, editie 2022-3. Zie voor het volledige artikel: www.zangkanaries.nl - Artikelen – Huisvesting, voeding en gezondheid.

Een preventieve methode tegen verenplukken: de vogels kunnen solo op stok zitten.

© Jan Zonderop

Keurmeester 181

Keurmeester zijn we 365 dagen per jaar, maar in het tentoonstellingsseizoen zijn we toch net even iets meer keurmeester.

Louis van Kelckhoven

Het keurseizoen betekent dat keurmeesters voor dag en dauw met een tas vol punten op pad gaan. Wie de auto neemt houdt rekening met het, ook boven de grote rivieren, steeds drukker wordende verkeer. Behalve reistijd calculeren we ook vertraging in.

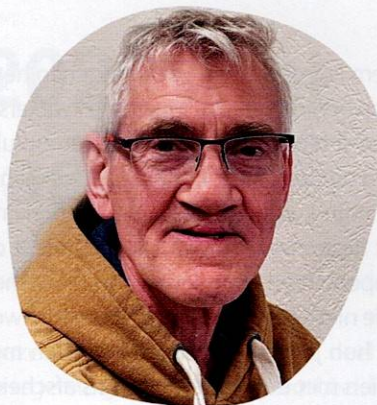
Eenmaal ter plaatse is het reisleed vaak snel vergeten. Bij de organiserende vereniging wacht de keurmeesters een goed onthaal met koffie, een broodje en gezellige praat. Als we wat langer meelopen kennen we de bestuursleden en herkennen we de voordragers. Jaar na jaar stellen we vast dat we weer wat grijsler zijn geworden.

Na een rondje door de zaal om de kwaliteit van het gebodene te proeven, zetten de keurmeesters zich achter de keurtafel. Is de verlichting in orde, liggen de juiste keurbriefjes op tafel en zijn de stoelen geschikt voor ons zitvlees? Nadat we de

herinneringsbrief thuis kregen hebben we allicht nog de standaardeisen doorgekeken, want hoe zat het ook alweer? De eerste vogels worden voorgedragen terwijl we ons stempel op de juiste datum zetten en kijken of er nog inkt in de pen zit.

Behalve dat we vogels objectief beoordelen, genieten we, als het goed is, ook van hetgeen ons op de keurtafel wordt voorgedragen. Vogels waaraan zorg is besteed en aandacht gegeven. Die getraind zijn om in een tentoonstellingskooi te verblijven en zich daarin te presenteren. Een kooi die schoon is en waarin de zitstokken zijn aangepast aan de daarin aanwezige vogel.

Als keurmeesters worden we blij van een vogel die we zonder blikken of blozen 92 punten kunnen geven. Die we om in de prijzen te vallen misschien zelf nog wel een puntje of twee, drie mogen opwaarderen. Anderzijds ontstaat soms ook wel wat chagrijn bij de keurmeester. Wanneer een afdeling kooien verzamelt zonder zich te bekommeren om de inhoud. Nadat de laatste vogels zijn beoordeeld is het wachten op groen licht van de wedstrijdorganisatie. Zijn alle vogels

gekeurd, de prijzen correct verdeeld? Intussen lopen de keurmeesters tussen de stellingen en wijzen elkaar op bijzonderheden. Het verschil tussen een aqua en turquoise roodkop papegaaiamadine. Er blijken ook goede agaatsrijstvogels in de stelling te staan en wat vinden we een wenselijk type voor een gouldamadine? Dat is vaak ook het moment dat, indien aanwezig, de inzenders zich bekend maken. Zij hebben bij het wedstrijdsecretariaat al even gespiekt op de keurbriefjes en grijpen de gelegenheid aan om de keurmeesters te bevragen. Achteraf een mondelinge toelichting geven op de keuring kan, voor zowel inzender als keurmeester, leerzaam zijn. Voor de laatste een mogelijk leermoment en voor de liefhebber allicht een handreiking voor het aanstaande kweekseizoen.

Wereldkampioen worden?

Doe mee aan de Mondial in België

16, 17, 18 januari 2026

Voor meer info ga naar www.com-vogels.nl

Bondsmededelingen december 2025

VAN HET BONDSBUREAU

Een dringend verzoek aan alle verenigingsbesturen om hun gegevens actueel te houden/maken in de ledenadministratie. Bestuursleden dienen lid te zijn van de NBvV.

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING

Tropische vogels en parkieten

• P. Seymour uit Arnhem is gestopt als keurmeester m.i.v. oktober 2025.

VAN DE NK WERKGROEP

Rectificatie:

De Entree tarieven voor de bezoekers van Dierenparade Noordshow zijn in het oktobernummer van Onze Vogels niet geheel correct afgedrukt. Hierbij de juiste bedragen.

Volwassene zowel kassa als E-ticket per dag	€ 15,00
Jeugd per dag	€ 7,00
Catalogus NBvV	€ 12,00

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Bij onze vereniging, De Moerdijkse Vogelvrienden, hebben we in september vier leden gehuldigd met hun 50 jarige lidmaatschap van de NBvV en van onze vereniging. Cees de Laat, heeft zelf kanaries gekweekt en bij onze vereniging hier ook kampioen mee geworden. Tijdens de jaarlijkse Vogeltentoonstelling in december was Cees degene die de schoolkinderen ontving en vermaakte. Dit was in de vorm van een kwis of gewoon een vragenlijst over diverse vogels van de tentoonstelling. De aller kleinste kinderen mochten altijd een en nu nog een kleurplaat inkleuren of versieren, waar ze prijs mee konden winnen. Om de kinderen te vermaken was Cees zelfs bereid om enkele jaren de kinders als Kerstman te ontvangen. Dit werd altijd zeer gewaardeerd.

Anjo van Strien, is vanuit Lage Zwaluwe bij onze vereniging lid geworden en tot op de dag van vandaag nog steeds actief met zijn vogels. Hij heeft door de jaren heen veel verschillende vogels gekweekt. Het zijn er te veel om op te noemen. Anjo is regelmatig met zijn eigen gekweek-

te vogels op de tentoonstelling in de prijzen gevallen. Momenteel kweekt hij lori's waar hij tijdens de tentoonstelling zijn eigen voer voor meebrengt. Zo zorgvuldig is Anjo met de vogelhobby bezig.

Arie van Santbergen, heeft de vogelliefde van zijn vader meegekregen. Waar Arie ook heeft gewoond er was altijd wel een plekje om een vogelkooi te hebben. Arie heeft een voorliefde voor de Zebravinken. Hiermee gaat hij mee naar verschillende tentoonstellingen in West-Brabant.

En keer per jaar gaat hij naar Beusichem. Arie bezegeld inmiddels voor de tweede keer de functie van secretaris en de ledenadministratie wat hij perfect doet voor alle leden.

Jan de Visser, had thuis in de achtertuin van zijn ouders al een kooi met vogels. Toen hij op zichzelf ging wonen waren de vogels gehuisvest op de zolder van zijn garage. Later werd er een volière gebouwd in zijn achtertuin. Jan is met verschillende soorten parkieten regelmatig in de prijzen gevallen. Jan is bij de vereniging 25 jaar voorzitter geweest. Hij heeft de voorzittershamer 31 december vorig jaar overgedragen. De leden waren zeer tevreden met zijn inzet als voorzitter.

Jan heeft dan wel geen bestuursfuncties meer maar zijn inzet voor de vereniging blijft in zijn bloed zitten.

Met deze mooie verhalen heeft het bestuur alle vier de jubilarissen in de schijnwerpers gezet. Ze hebben alle een leuke aandenken van de vereniging ontvangen en hun vrouwen een bos bloemen. Want zonder de medewerking van je partner kan je deze vogelliefhebberij niet zo lang volhouden. Vanuit de NBvV hebben ze van het bondbestuur alle vier een speld mogen ontvangen. Foto v.l.n.r. Arie van Santbergen, Jan de Visser, Cees de Laat (op de voorgrond) en Anjo van Strien.

Vogelvereniging De Zuidwesthoek eert haar jubilarissen. Bij de opening van de jaarlijkse tentoonstelling van

vogelvereniging De Zuidwesthoek werd stil gestaan bij onze jubilarissen. Jac Meesters is inmiddels 65 jaar lid en Cees van der Linden 60 jaar. Naast het kweken van vogels en het spelen op talloze tentoonstellingen zijn beide heren jarenlang actief geweest in verschillende functies zoals keurmeester, voorzitter en districtsvoorzitter. Voor

Cees was er de bijbehorende speld en voor Jac een oorkonde. Allebei bedankt voor jullie inzet; een bloemetje is dik verdiend. Foto v.l.n.r. G. Verhaegen, voorzitter, J. Meesters, C. van der Linden en J. Burm, districtsvoorzitter.

DISTRICT GELDERLAND

Vogelvereniging Het Bonte Boertje (A06) heeft tijdens de opening van haar 34e nationale tentoonstelling de heer Jan Vos uit Aalst gehuldigd met zijn 50 jarig lidmaatschap van Het Bonte Boertje en de NBvV. Naast een gewezen bestuurslid en lid van Verdienste van Het Bonte Boertje is Jan is in het verleden een fanatiek zebrevinken kweker geweest. Na een aantal jaren te zijn gestopt met de vogels is Jan vorig jaar weer begonnen met zebrevinken te kweken. Dit jaar heeft hij dan ook weer meegedaan met de tentoonstelling van Het Bonte Boertje met een verdienstelijk resultaat. Jan namens de leden van Het Bonte Boertje nogmaals gefeliciteerd.

DISTRICT LIMBURG

Vogelvereniging E.K.V.V uit Venlo had op 1 juni tijdens hun jaarlijkse barbecue vijf jubilarissen te huldigen, waaronder Hans Kouws die 50 jaar lid is van de NBvV. Wim Bastiaans voorzitter van E.K.V.V en tevens Districtsvoorzitter Limburg heeft samen met Jo Ramaekers bestuurslid van het District Limburg alle jubilarissen namens de NBvV de passende speld opgestoken en de welgemeende felicitaties overgebracht. Tevens hadden zij een fraaie bos bloemen voor het thuisfront. Alle jubilarissen werden van harte bedankt voor hun langdurige inzet bij E.K.V.V of vanuit het verleden bij anderen verenigingen. Foto v.l.n.r. Wim Bastiaans, Jo Ramaekers en Hans Kouws die de welgemeende felicitatie van het Districtsbestuur ontvangt.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

M.H. van Deelen en E. A. Koopman, afd. Elst gld. (E13); Th. Lommen en C. van Ooijen, afd. Venlo 1 (450); Q.A.A. Zoggel, afd. Kerkdriel (K09); H. Geurts, afd. Margraten (421);

Jubilarissen 40 jaar

W.G. van Deijzen, Th. Leenders en P.H. Scheeren, afd. Elst gld. (E13); L. Jansen en M. de Rijck, afd. Venlo 1 (450); N. Starre, afd. Margraten (421);

Jubilarissen 50 jaar

H. Kouwen, afd. Venlo 1 (450); C. de Laat, A. van Strien, A. van Santbergen en J. de Visser, afd. Moerdijk (M10);

Jubilarissen 60 jaar

C. v.d. Linden, afd. Hoogerheide 1 (H15);

Jubilarissen 65 jaar

J. Meesters, afd. Hoogerheide 1 (H15); H. J. Broeders, afd. Raamsdonksveer (R28).

Raaijmakers, Veghel (V11); Mevr. G. Diks-Bouwman, Houten (H72); A. van der Wal, Ureterp (D17); S. Feenstra, Damwald (M14); H. de Jong, Alblasterdam (D05); L.J.H. Nijnsens, Ospel (S43); J. van der Kuil, Tubbergen (T15); A. v/d Heijden, Boxtel (S23); H. van der Heide, Onstwedde (O16).

Overledenen

J.M. de Kok uit Goes was lid van verdiensten van V.V. "De Vogelvrienden", Goes(G15);

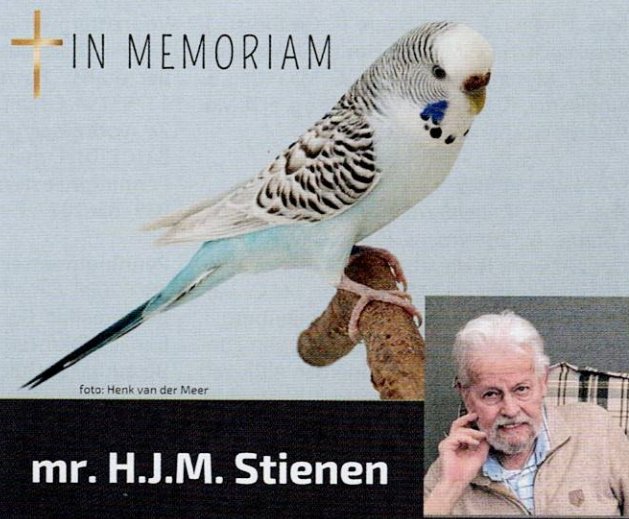
F. Schot, Alphen aan de Rijn (K01); G. Wijngaards, Drempt (D42); J.M.A.M.

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

In memoriam Mr. HJM Stienen (Oud Bondsvoorzitter)

Onlangs ontvingen we het droevige bericht van het overlijden van Harry Stienen. Ofschoon we de laatste jaren weinig contact met elkaar hebben gehad kwam Harry toch nog regelmatig ter sprake wanneer we het over de vereniging hadden. Harry was een markant persoon die ons, door zijn enorme bevoogenheid als voorzitter van onze vereniging van Vogelliefhebbers, allen wist te inspireren. Door toedoen van Harry hebben we zaken ondernomen die weinig andere verenigingen hebben gepresteerd. Als voorbeeld de vele reizen die we in verenigingsverband hebben gemaakt met als hoogtepunt de reis naar Polen. Ook de vele tentoonstellingen in kringverband en als hoogtepunt de District tentoonstelling in 1986 zijn met Harry als onze grote inspirator tot stand gekomen. Bij de vele jubileum boeken die we hebben gemaakt (25-, 40- en 50-jarig bestaan van de vereniging) heeft Harry steeds een beslissende inbreng gehad. Het boek "Verenigingskroniek" dat geheel in eigen beheer is gemaakt en uitgegeven, was een project waar we veel energie in hebben gestoken en dat tot een prachtig resultaat heeft geleid. Ook is hij vele jaren Districts- en Bondsvoorzitter geweest en heeft met veel inzet en passie het wel en wee van alle leden van de NBvV behartigd. Hoewel we wisten dat Harry de laatste jaren met zijn gezondheid tobde kwam dit bericht toch onverwacht. Wij wensen jullie allen, Hélène, kinderen en kleinkinderen alle goeds toe en veel sterkte bij het verlies van Harry. Hij zal altijd in onze gedachten blijven als de voorzitter waar we als vereniging van vogelliefhebbers "de Volière" heel veel aan te danken hebben gehad. Harry is 85 jaar mogen worden.

Namens vereniging van vogelliefhebbers "de Volière" Sevenum.
Jos Wijnen.

IN MEMORIAM

mr. H.J.M. Stienen

Op 30 oktober werd het bericht ontvangen betreffende het overlijden van onze oud-Bondsvoorzitter en erelid NBvV mr. H.J.M. Stienen, op de leeftijd van 85 jaar.

Mr. H.J.M. Stienen heeft in de periode 1994-2001 de functie van voorzitter NBvV vervuld.

Onze gedachten zijn bij zijn familie en dierbaren.

Namens het NBvV Hoofdbestuur

Van de bestuurstafel

© Het Bestuur

Hoofdbestuur verkiezingen 2026

In 2026 zijn aftredend en herkiesbaar Rick Oudenampsen (nu 2e voorzitter) en Raymond Berghouwer (nu NBvV secretaris). Beide heren stellen zich opnieuw herkiesbaar als HB lid.

Aftredend is Sjaak van Bennekom (NBvV penningmeester), betrokkene zit al een jaar langer op functie, is aftredend en niet herkiesbaar. Simon de Haan (nu 2e penningmeester a.i.) heeft aangegeven verkiesbaar te zijn in het hoofdbestuur.

Uiteraard kunnen tegenkandidaten zich verkiesbaar stellen via een schriftelijke aanmelding en motivatiebrief ondersteund door het district van herkomst tot 1 april van het lopende jaar.

Verhoging kosten spoedbestelling ringen

De overheid heeft aangekondigd de kosten voor pakketjes, Nederland binnenkomend van buiten de EU met een waarde minder dan 150 euro, extra te belasten. Het doel is verzendingen

vanuit China te minimaliseren. Dit raakt mogelijk ook onze zendingen van onze leverancier uit Argentinië, immers deze hebben meestal een waarde minder dan 150 euro. Indien deze maatregel vanuit de overheid effectief gaat worden, ziet het hoofdbestuur zich genoodzaakt de transportkosten te verhogen.

Vraagprogramma

Zoals bekend is het vraagprogramma te downloaden. Informatie (geen aanpassing van klasse nummers) zoals info m.b.t. ringen, CITES, is aangepast en nog makkelijker te vinden.

Bondsbureau

In tegenstelling tot de eerste berichten heeft de op het bondsbureau werkzame medewerkster Annemieke geen beenbreuk maar een ernstige breuk in arm en schouder.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A.J. Geritsen, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, M.J. Schout, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.G. Theloosen, W.A. Tolman, P. Ubachs, H. de Vos, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035- 6562027, E-mail: jivanbennekom@hetnet.nl

Penningmeester a.i.: Simon de Haan, tel. 06-48062098, E-mail: vogelhaan@kpnmail.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail robkristel@kpnmail.nl

Bestuurslid: Guido Ariessen, tel. 06-51014241, E-mail: gariessen@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 0478-562462, e-mail gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid te worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2025 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2025

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Swiftparkiet***Lathamus Discolor***

© Iggino van Bael

december

Het geslacht *Lathamus* kent slechts één vertegenwoordiger, namelijk de swiftparkiet, *Lathamus discolor*. De rijkdom aan kleuren, de anatomie (onder andere van de tong) en de levenswijze van de swiftparkiet zijn uiteindelijk aanleiding geweest om de vogel in een apart geslacht onder te brengen. Hij verschilt in vele opzichten van alle andere parkieten. Hij vertoont namelijk kenmerken van zowel parkieten als van lori's. Eigenlijk is de swiftparkiet een tussenvorm tussen beide. Qua voeding wijken ze dus af van de parkieten. Tussen de pop en de man is enig geslachtsverschil. De pop lijkt op de man maar is in het geheel iets fletser van kleur. Ook hebben de meeste poppen een bruingeel in plaats van een oranje iris zoals mannen. Poppen bezitten ook altijd een 'witte vleugelstreep' aan de onderzijde van de slagpennen. Verder zijn de veren aan de anaalstreek bij de mannen dieprood. Poppen daarente-

gen bezitten hier veel minder rood en ook is dit minder intensief van kleur.

Verspreidingsgebied

Het verspreidingsgebied van de swiftparkiet ligt in Tasmanië en Zuidoost-Australië. In de herfst trekken ze naar het vasteland van Australië om daar te overwinteren. In avicultuur kan een zaadmengsel voor parkieten verstrekt worden. Dit zaadmengsel, dat niet meer dan 40% van het totale menu moet omvatten, dient aangevuld te worden met loripap, eivoer/universeelvoer, gekiemd zaad, fruit en groenten. Als fruit komen appel, peer, bessen (rozenbotel, lijsterbes, vuurdoorn en dergelijke) in aanmerking en als groenvoer kan wortel, andijvie, komkommer, broccoli gegeven worden. Swiftparkieten kunnen per paar in afzonderlijke vluchtjes worden ondergebracht. In geval van paarsgewijze huisvesting voldoet een volière met een afmeting van 2 x 0,90 x 2 m en een tocht- en vorstvrij nachtverblijf van bijvoorbeeld 1 x 1 x 2 m.

Als nestgelegenheid kan een nestblok verstrekt worden met een afmeting van 40 cm hoog, een bodemoppervlak van 15 x 15 cm en een invlieggat van 6 cm doorsnee. Als nestmateriaal kan gebruik worden gemaakt van rottend hout, houtspaanders of zaagsel dat vermengd wordt met boshumus of turf. Als de vogels in broedstemming zijn vliegen ze vaak ijverig heen en weer in de volière. Tussendoor wordt de pop door de man gevoerd en vinden er regelmatig paringen plaats. De pop legt drie tot vijf eieren met een tussentijd van twee dagen. Deze worden alleen door de pop bebroed. Het eerste jong wordt na 19 tot 21 dagen geboren. De jongen moeten op een leeftijd van circa negen dagen worden geringd.

Adri van Kooten

Ondersteun de gezondheid van je vogels – elke dag opnieuw

Garvolife is een natuurlijke vloeistof op basis van plantenextracten, organische zuren, sporenelementen en enzymen. Deze uitgebalanceerde combinatie helpt om het lichaam van je vogels in topconditie te houden. Het versterkt de natuurlijke weerstand, ondersteunt de spijsvertering en draagt bij aan een optimale opname van voedingsstoffen.

Waarom Garvolife voor jouw vogels?

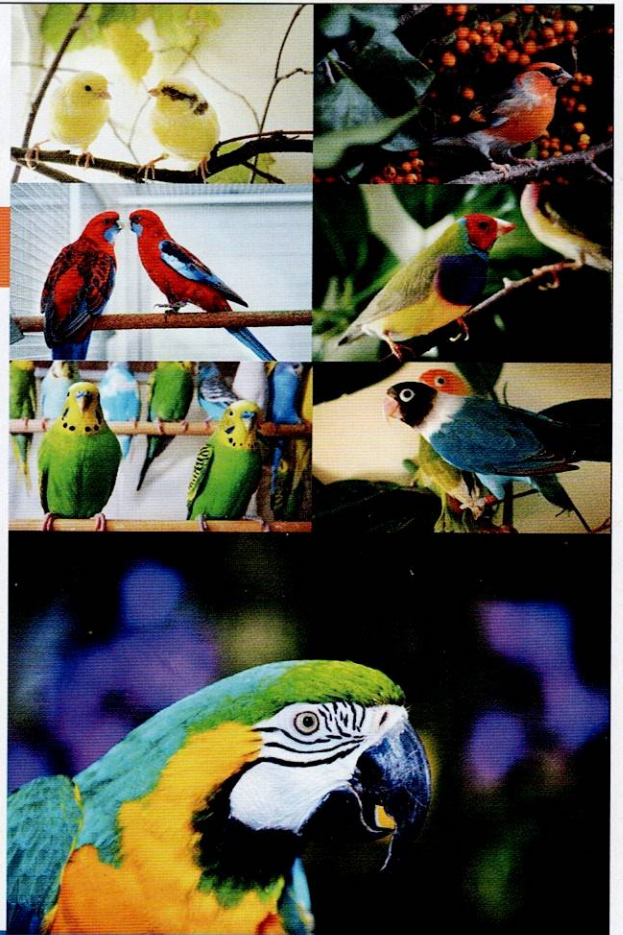
- Versterkt het immuunsysteem en ondersteunt de luchtwegen
- Stimuleert darmgezondheid en opname van voedingsstoffen
- Bevordert vitaliteit tijdens kweek, rui, herstel of stress
- 100% natuurlijk en veilig voor dagelijks gebruik
- Eenvoudig toe te voegen aan het drinkwater

Of je nu kweekt, tentoonstelt of gewoon geniet van gezonde vogels in de volière – met Garvolife geef je jouw vogels elke dag een natuurlijk steuntje in de rug.

Ontdek het Garvo assortiment via www.garvo.nl of jouw lokale verkooppunt.

Of neem contact met ons op voor gratis en persoonlijk voedingsadvies:

Mail ons: advies@garvo.nl
Bel ons: 0313-472321

Voer naar **mijn** hart.

Garvo BV | Molenweg 38 | 6996 DN Drempt

VogelMarkt.net

De grootste website voor
vraag en aanbod op het
gebied van vogels

Download de Android app

GET IT ON

Google Play